

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 " "
 Negyedévre 1 frt 50 kr
 Bérmentelen levelek
 csak ismert kezektől fo-
 gadtatnak el.
 Észbátor nem adnak
 vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyilttérben minden gar-
 mondó díja 20 kr.

Z E M P L É N .

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉNVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE

(Megjelenik minden vasárnap.)

HIRDETÉSI DÍJ:
 hivatalos hirdetéseknekél:
 Minden egyes szó után
 1 kr.
 Azonfelül bélyeg 30 kr.
 Kiemelt, díszbetűt a kör-
 zettel ellátott hirdeté-
 nyekért termékek szerint,
 minden □ centimeter
 után 3 kr. számítottak.
 Állandó hirdetéseknekél
 kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetést a „Zemplén”
 nyomdájába küldendők.

HIVATALOS RÉSZ.

602. sz.

Zemplénavármegye alispánjától.

10 járási főszolgabíróknak.

Körözés s jelentéstétel végett kiadom.
 S.-a-Ujhely, 1887. márc. 9.

alispán h. *Viczmányi Ödön*,
 főjegyző.

Másolat.

173/k. i. A gálszécsi járás főszolgabírájától.
 Tekintetes alispán ur! Folyó hó 27-én Kis,
 Ruszkán, egy csűr mellett, egy ujonnan leellett,
 5 éves, halványveres, hátgerincén fehér sávval
 bíró gazdátlan riska-tehén találtatván, erről kö-
 rözés végett azzal teszkek jelentést, hogy ezen
 gyanus ügyben rendőri vizsgálatot indítottam meg.
 Tisztelettel vagyok Gálszécsen. 1887. január hó
 28-án. A tek. alispán urnak alázatos szolgálja:
 Nemthy s. k. főszolgabíró.

405.

Zemplénavármegye kir. tanfelügyelőjétől.

Értesítés és felhívás

a Zemplénavármegyében működő képezdei tanárok-
 hoz, polgári- és elemi-iskolai tanítókhoz.

Karlsbadban dr. Stankovszky házában né-
 hány ingyen lakás bocsátatik oly magyarországi
 hivatalnokok rendelkezésére, kik gyógyfürdő hasz-
 nálata céljából anyagi viszonyaiknál fogva ingyen-
 lakásra igényt tarthatnak.

Ugyanazért felhívom a t. c. tanár és tanító
 urakat, akik ezen lakásokat igénybe akar-
 nák venni, hogy ebbeli szándékukat hozzám be-
 jelenteni sziveskedjenek. A jelentkezés mellett
 beküldendő a gyógykezelés szükségességét igazoló
 orvosi bizonyítvány s megjelölendő azon idő is,
 melyben valaki ezen alapítványi kezdeményt
 igénybe óhajtana venni.

S.-a-Ujhely, 1887. március hó 16-án,

Nemes Lajos,
 kir. tanácsos és tanfelügyelő.

3517. sz.

Zemplénavármegye alispánjától.

Zemplénavármegye közönségének.

A katonai nevelő- és képző-intézetekben az
 1887/88. tanév kezdetével betöltendő magyar ál-

lami alapítványi helyekre vonatkozó s a nagy-
 méltóságú honvédelmi ministerium f. évi 8505.
 sz. a. kelt intézvényével leküldött pályázati hir-
 detmény a közönség tudomására hozatik.

S. a.-Ujhely, 1887. márc. 8.

Matolai Etele,
 alispán

8505/XIV. számhoz.

Pályázati hirdetés

a katonai nevelő- és képző-intézetekben rendszeresített
 s az 1887/88-iki iskolai év kezdetével betöltendő
 magyar állami alapítványi helyekre. *)

Az 1882. évi XXV-ik törvénycikk értelmé-
 ben a magyar korona oszágaibeli ifjak számára,
 a katonai nevelő- és képző-intézetekben rendszer-
 esített 120 alapítványi hely közül az idén az
 1887/88-iki iskolai év kezdetével a Kőszegen,
 Kismártonban, Kassán és Szt.-Pöltenben létező
 katonai alreáliskolák I-ső és III-ik évfolyamaiban,
 a bécs-ujhelyi katonai akadémia és a bécsi mű-
 szaki akadémia I-ső évfolyamában, végre a fumei
 hadtengerészeti akadémia I-ső évfolyamában ösz-
 szesen 18 hely lesz betöltendő.

A nevezett katonai tanintézetek többi évfoly-
 amaiba pályázók rendszerint nem vétetnek fel
 s ezen intézetekben, jelesen a katonai alreálisko-
 lák II-ik és IV-ik évfolyamaiban, továbbá a ka-
 tonai főreáliskola évfolyamaiban csak azon he-
 lyek lesznek betöltendők, melyek ugyanazon tan-
 folyamokban időelőtti önkéntes kilépés, elbocsátás
 stb. által a folyó tanév befejeztéig az eddigi ta-
 paszlatok szerint csekély számban üresedésbe
 jönnek.

A betöltendő helyekre a magyar korona
 oszágaiban honilletékes azon ifjak pályázhatnak,
 kik legalább is jó iskolai osztályzatot felmutatni
 képesek, és kiknek atyjai magukat ez országok
 érdekében bármely irányban kitüntették és sze-
 rényebb anyagi viszonyok között élnek.

*) Ezen helyek természetéről és magáról a nevelésről
 a katonai intézetekben bővebb tájékozást nyújt a Lánér
 Gyula honv. minist. titkár által szerkesztett és a honv. mi-
 nister által jóváhagyott „Az osztrák-magyar hadsereg katonai
 nevelő- és képző-intézetei, különös tekintettel a magyar állami
 alapítványi helyekre” című munka, a mely Budapesten Grill
 udv. könyvárúsnál kapható.

Érezzük azt most is, oly erősen lángol,
 Mintha egész testünk tüztengerben égne;
 És a lelkesültség a multba varázsol,
 S visszazagad minket a mult dicsőségére.

... Homályos börtönben, bilincsekbe verve,
 Sokáig fogoly volt a dicső szabadság;
 S megdermedt tagokkal, tetszhalottként fekve,
 Várta börtönében a megváltás napját.

Soká várt utána, de nem várt hiába;
 Eljött, a mire ő oly régóta vágyott:
 Nevét mennydörögve százezrek ajka,
 Az ő neve járta át a félvilágot.

Megdobbant a szive a nagy tetszhalottnak,
 Megdobbant, hallgatva a vészek szavára,
 És a népek egy nagy, mély morajt hallattak,
 S megingott, megrendült a föld is utána.

És a szent szabadság új életre serdült,
 Lerázta magáról láncait a porba,
 Dicsőült alakban jelent meg előttünk,
 Még dicsőbben, szebben, mint volt eltiporva.

Majd szárnyakat öltve, a magasba ment fel,
 Fénylő dicsugárít szerte-szélyel szórva,
 Onnan világított szemvákító fénynyel,
 Mintha ő is fénylő, tündöklő nap volna.

Leborult előtte a megváltott nemzet,
 Szabadság! szabadság!! hangzott lelkesedve,
 És míg a szemekben örömkönnyű égett,
 Hálaadó ima szállt fel az egekbe.

... Jertek, ünnepeljünk mi is, térdre esve,
 Emeljünk szívünkben oltárt emlékének,

1. Felvételi feltételek.

a) Állampolgári jog a magyar korona or-
 szágaiban;

b) Szabályszerű életkor, mely a katonai al-
 reáliskola I-ső évfolyamára nézve még tul nem
 haladt 12 év, a katonai alreáliskola III-ik évfoly-
 amára nézve még tul nem haladt 14 év, a ka-
 tonai akadémia I-ső évfolyamára nézve még tul
 nem haladt 19 év, végre a fumei hadtengerészeti
 akadémia I. évfolyamára nézve már betöltött,
 vagy a felvételi tanév első évfolyamában betöl-
 tendő 14, de még tul nem haladt 16 év.

Ezen életkor az illető iskolai év kezdetéig,
 vagyis szeptember hó 1-ig számítatik.

c) Ép és az életkorhoz képest jól kifejtett
 testalkat;

d) a megkívántató tanulmányok befejezése;

e) a védtörvények végrehajtására vonatkozó
 utasítás 105-ik szakasza szerint meghatározott
 hosszabb tényleges szolgálati kötelezettség; és
 f) az iskolai szerelvény fentartására, vala-
 mint taneszköz-járandóság címén megállapított
 díjak lefizetésének elvállalása.

2. A megkívántató tanulmányok.

A katonai alreáliskola I. évfolyamába le-
 endő felvételre, polgári (nép-) iskola IV. vagy V.
 osztályának sikeres befejezése;

a katonai alreáliskola III. évfolyamába le-
 endő felvételhez: reáliskola, reálgimnásium vagy
 gimnásium II. osztályának lett bevégezése;

a katonai akadémia I. évfolyamába: teljes
 reáliskola, reálgimnásium vagy gimnásium vala-
 mennyi osztályának; végre

a fumei hadtengerészeti akadémia I. évfoly-
 amába leendő felvételre alreáliskola, alreálgim-
 násium vagy algyimnásium teljes és jósikerű be-
 fejezése nyújt igényt.

3. Felvételi vizsga.

Pályázóknak, az adományozott alapítványi
 helyre leendő felvételük mulhatlan felvételét a
 felvételi vizsgának jó sikerű kiállása képezi.

Mielőtt pályázók a felvételi vizsgát letennék,
 a katonai nevelő-intézet orvosa által megvizsgál-
 tatnak s az alkalmatlanoknak találtak vizsgára
 nem bocsátatnak.

Azon pályázókra nézve, kik a német nyel-
 vet nem értik, ezen hiány egyéb tekintetben

Sírig lelkesítsen minket is az eszme,
 Aldozzunk, imázzunk s zendüljön az ének!

Hálaimánk bizton az egekbe ér fel,
 Kérjünk szép hazánkra mennyei kegyelmet,
 S mutassuk be keblünk szentelt érzetével,
 A forró szabadság- s igaz honszerelmet!

Stépan Géza.

A bátyja kereszt.

Néprege.

A „Zemplén” számára írta Zombori Gedő.

IV.

István király, a ki ép ez időben a pogány
 magyarok ellen harcolt, szövetségesének a német
 hadak egyik vezérének a nagyszakálu *Gebhard*-
 nak német telepét látogatta ott a Heernáth (Her-
 nád) partján, öreg szolgáját és szép solymait jött
 megnézni.

— Mi ez? kérdé a király. Nem elég ma-
 gyar vért ontott a magyar?

Amata ájulásából magához tért, oda sza-
 ladt a királyhoz reszketve tördelé:

— Uram király! Két testvér...

— Két testvér forgat egymás ellen gyil-
 koló kardot?... Megálljatok!

Dörgő szavától a vivók megrettenve bo-
 csájtották le kardjaikat.

— Felséges uram és királyom! leányomat
 e két ifju szereti... En nem tudtam megakadá-
 lyozni... Szenvedélyök kezemből kiragadta a
 hatalmat... Királyom igazságot te tégy! szolt
 az atya s leányával oda borult a király lá-
 baihoz.

T Á R C A.

Március 15-én.

Dagadó kebellem, felmagasztosulva
 Köszöntjük e napját a szent szabadságnak;
 Ki az a magyar most, a kibén kigyúlva
 A nemes, szent eszmék fel ne lángolnának?

Légy üdvöz, szabadság győzedelmes napja!
 Harminckilenc évnél élő dicsősége!
 Örömmel üdvözöl minden magyar ajka!
 Dicsőséged zengi Árpád nemzedéke!

E nap a szabadság legragyogóbb kincse,
 Hiszen a megváltást ez hozta el nekünk;
 Ez vette le rólunk a nehéz bilincset,
 Ez a mi legnagyobb, legszebb dicsőségünk!

Hozsánna tenéked, fényes hajnalpirja
 A szent szabadságnak! Hozsánna tenéked!
 Fényes győzedelmed szívünkbe van írva,
 Oda van bevésve a te szentelt képed.

És ez a szentelt kép, ez a drága gyémánt,
 Költi fel bennünk a magasztos eszméket,
 És ez költené fel a dühöngő orkánt!
 Ha vész fenyegetné a te szent emléked.

Nem bírja azt onnan letörölni semmi,
 Ott lesz az keblünkben örökkön-örökké!
 A szivet tövestül kellene kivenni,
 Hogy annak szent lángját ne érezzük többé.

Mai számunkhoz egész ív melléklet van csatolva.

igazolt jó képesség mellett, a katonai alreáliskola I. évfolyamába való felvételre nézve akadályt nem képez; ezen pályázók tehát a felvételi vizsgát anyanyelvükön is letehetik.

A katonai alreáliskola III. évfolyamába pályázók a felvételi vizsgát azon okból tartoznak német nyelven letenni, hogy meggyőződés szerztessék az iránt, vajjon a pályázók a német nyelvben tartandó előadásokat sikeresen hallgadják-e. Ez alkalommal azonban a német nyelvben való teljes és szabatos jártasságtól eltekinthető.

A katonai akadémiák I. évfolyamába leendő felvételért pályázók a felvételi vizsgát szintén német nyelven tartoznak letenni.

A felvételi vizsgák az iskolai év kezdetét megelőző napokban tartatnak s azoknak határidejéről és helyéről az érdekelt felek tudósíthatni fognak.

Ezen felvételi vizsgák nyilvánosak.

A felvételi vizsgák helyére való utazás költségeit pályázók hozzátartozói kötelesek viselni.

A katonai iskolák tanterve lényegileg megfelel a nyilvános reáliskolák hasonló osztályaiban érvényben lévő tanrendszernek; minélfogva a polgári reáliskolákból a katonai nevelésbe átlépő ifjaknak a felvételi vizsga letévése különös nehézséget nem fog okozni.

Azon pályázóknak azonban, a kik a gimnáziumból óhajtanak a katonai alreáliskola 4. osztályába vagy a főreáliskolába átlépni, a felvételi vizsga letévése végett, a melynek tárgyát a természettan is képezi, ezen tantárgyból magánoktatás útján kell a szükséges ismereteket megszerezni, a mire a szülék ezennel figyelmeztetnek.

Különösen megjegyeztetik, hogy a katonai alreáliskolák III. évfolyamába pályázóktól meg kívántatik, hogy a szabályszerű előismeret mellett a francia nyelvnek teljes elemi ismeretével bírijanak.

A katonai akadémiák I. évfolyamába pályázóktól a matematikai szakmában meg kívántatik, hogy a számtani arányokban, másodfoku egyenletekben, sík- és tömörmértanban, továbbá a sík- és gömb-háromszögben kellő jártassággal bírijanak.

Ezenkívül a műszaki akadémia I. évfolyamába pályázóktól az ábrázoló mértan kielégítő ismerete azon terjedelemben követeltetik, minőben az a nyilvános reáliskolákban adatik elő.

A katonai akadémiák I. évfolyamába pályázóktól még meg kívántatik, hogy franciából németre és németből franciára egyszerűbb gyakorlati mondatokat lefordítani képesek legyenek.

(Vége köv.)

Pályázatok.

I.

Tokaj nagyközségben a községi végrehajtói állás, mely 400 frt évi javadalmazással van rendszerezve, elhalálozás folytán üresedésbe jöven, arra ezennel pályázat nyitattik. Felhivatnak ennélfogva a pályázni óhajtok, hogy az adó-ügyekbeni jártasságukat s erkölcsi viseletüket igazoló bizonyítványokkal felszerelt folyamodványaikat hozzám f. évi március hó végeig nyujtsák be. — Jegyzői oklevéllel bírók előnyben részesülnek.

Tokaj, 1887. márc. 15.

Krajnyák Géza, v. főbíró.

— Uram király! éretted vívtam véres csatákban. Az idősebb is én vagyok, engem illet a jog, hogy nőmmé tegyem őt, szólt az egyik küzdő.

— Nagy és szent királyom! Nekem nincs, nincs semmi érdemem, de én nagyon szeretem Amatót. Mondá a másik.

A felséges arcról elsimult a harag.

— Kelj fel öreg vitézem, s te szende szűz jöjj közelebb. Királyodtól ne félj! A királyt is meglepte a leány ártatlan szép arca, gyönyörű termete.

— Jer leányom. Itt két ifjú, mindkettő szeret. Mindkettő nemes atyának fia, kezdedre, sze relmedre egyaránt érdemesek ők. Válassz! A választási jog szerelmedé. Melyiké akarsz lenni? Szived szerint szólj, bátran és igazat.

Amata arca kipirult. Szive elszorult. Reszketett, remegett. De érezte, hogy e perc boldogsága fölött határoz.

— Felséges uram! én Bakast szeretem...

A király felemelte s oda helyezte Bakas kebelére.

— Megnyugszol-e ebben Dabas?!

Ez ítélet halálos nyilat lőtt az ifju szívébe. A bátor, az erős, fájdalomában majdnem összeroskadott.

De a magyar előtt a király ítélete mindig szent.

Elborult lélekkel, lehajtott fővel, az erős, a félelmes Dabas csaknem zokogva tördelte:

— Uram király, te parancsoltad ezt!...

Azután fájdalomosan tette utána:

— Szent kezéd kitépte szívemet.

István király megvont indulva.

— Bakas! a leány a tiéd, s ezzel elég gazdag lettél. Neked pedig jó és hü vitézem Dabas,

II.

A szécs-pólyánkai 400 ft, kézpénzzel 160 ft lakpénzzel és természetbeni fuvarral javadalmazott körjegyzői állomás folyó évi ápril 18-án, a körjegyzőség székhelyén Szécs-Pólyánkán, választás után fog betölteni.

Miről az ezen állomásra pályázók azzal értesítettnek, hogy rendszeresen felszerelt folyamodványaikat f. évi ápril hó 17-ig, a lent irt főszolgabírói hivatalhoz nyujtsák be.

Kelt Gálszécsen, 1887. március 12-én.

Nemthy, főszolgabíró.

III.

Zemplén vármegye bodrogközi járásában N.-Kövesd, Kis-Kövesd, Karos, Karcsa, Páczy és Öros községekből csoportosított jegyzői körben, az üresedésben lévő, 400 ft fizetés és összesen 200 ft évi általánnyal javadalmazott körjegyzői állomásra ezennel pályázat nyitattván, felhivatnak a pályázni szándékozók, hogy az 1883 ik évi I-ső tc. rendelkezéséhez képest felszerelt pályázati kérvényeket a f. évi ápril 18-ra N.-Kövesdre tüzött választási határidőn belül, ezen járás főszolgabírói hivatalához benyujtani saját érdekeknek ösmerjék.

Kelt Kir.-Helmec, 1887. márc. 15.

Bencsik István.

járás főszolgabíró.

Bodrogköz.

Zemplén vármegye legközelebbi közigazgatási bizottságának ülésén gf. Mailáth József közigazgatási bizottsági tag s a bodrogközi tiszabályozó-társulat elnöke, a kir. adófelügyelőhöz intézett interpellációjával egy nagy fontosságú kérdést hozott szőnyegre.

A tisztelt közigazgatási bizottsági tag kötelességszerű őszinteséggel tárta fel Bodrogköz aggasztó helyzetét és kétségbe vonhatatlan adatok előterjesztésével hívta fel a közig. bizottság figyelmét azon nagy veszélyekre, melyek a vidék birtokosságát a feltorlódott vizszabályozási terhekkel fenyegetik, és a tényekre, melyek a leszámolás és cselekvés napirendre hozatalát követelik.

Valóban — egy visszapillantás Bodrogköz gazdasági életében néhány évtized történetére, a földbirtokosságot különben is egyetemlegesen sújtó katasztrófák mellett, az elemek csapásaival meg-megújuló létküzdelmek és azok között osztályok és egyes virágzó községek pusztulása, míg egyrészt méltán kiérdemlik az intéző körök figyelmét, úgy kétségtelen, hogy az ilyeszerű mozgalom megindítása, amely remélhetőleg hivatva lesz egy bekövetkezhető válságnak és még szomorubb etnográfiai átalakulásoknak hatalmas eszközökkel

hogy szivedet legyőzted, s engedelmességednek emberfölötti bizonyítékát adtad, neked ajándékozom mind e földet, a meddig a szem ellát — *Geszt és Usád* részét. Udvaromba viszlek, hogy ott gazdagságodhoz illő hölgyet adjak nőül neked.

— Vigy el uram innen messze, messze!

A király elfordította tekintetét a nagy belső szenvedést tükröző arcról.

Elakarta fordítani a mások és maga gondolatát e kinos jelenetről.

Majd hosszan, meghatottan nézte az ifju pár boldogságát.

— Fiaim! Ünnepelejk meg ez órát. Vitézi játékok rendezünk. Alljatok elő népem hősei. Tan nem feledted el még a kardot forgatni, nagyszakálu *Gebhard*, jó német vitézem! Te pedig leányom köss koszorút a győztes számára.

A német megrázta nagy szakálát, hátravette bozontos fejét kevélyen, gögősen.

— Nincs itt a ki velem, 'vivni merjen."

Kihívólag nézett végig a magyar leventéken.

A magyar kíséret ereiben a nemzeti önértet felkorbácsolta a vért. Mindenki. a kinek mi volt a kezében, kopját, kardot, csatacsillagot ragyogtatva magasra, azt jelezte, hogy készen áll a harcra.

— Te nemzetünket gyaláztad meg. Vivni fogunk mindnyájan.

Régen az ünnepélyek kiegészítő részét képezték a harci játékok.

Dabas szívében sötét fájdalom borongott az elvesztett boldogság fölött.

Egy gondolat villant meg agyában.

— Miért is élnek én tovább? Nem jobb lenne-e kezemben karddal esnem el?!

gátat vetni, már eleve is kiérdemli a zaklatott vidék polgárainak hálaérzetét, és a közvélemény elismerését.

A helyzet felismerése, az első lépés helyes iránya, alapos reményt nyujt a nehézség problema megoldására. Mert kétségtelen, hogy a legnagyobb veszély, mely a fennálló egyetemleges kötelezettség mellett az érdekeltséget fenyegeti, az ingatlanoknak kincstári árveréseknél tapasztalt értéksüllyedések melyek jövőre azon arányban növekedhetnek, minél tömegesebbé válnak az árverési esetek... Ezeknek tehát, feltartóztatását, és mennyiben a következmények egy részben a kincstári közegek szabálytalan eljárására vezethetők vissza, a azok felelősségre vonását a közös érdek parancsolja. De ezektől eltekintve, a kincstár, mint a szabályozás által kilátásba helyezett nagyobb jövedelem osztályosa, a szabályozási kockázatok által beállható válságok között a kibontakozáshoz megkívántató segélykezelésben az érdek azonosság elvénél fogva, de sőt az állam-jogi természetéből folyólag a legvégső határokig menni köteles. Ezzel kell tehát alkudni.

És habár — a multat illetőleg, felejtethetetlen érdemek illetik is meg azokat, akik majd egy emberöltőn keresztül küzdöttek a szabályzás tehnikai nehézségeivel, a társulat kebelében folytonos érdekarok között, amíg a valóban sisiphusi művet felépítették és magában a szövetségben bizonyos érdekegyességet létesítettek, — nem lehet amellet megtagadni alaposságát azon feltevésnek sem, melylyel a tisztelt közigazgatási bizottság a tárgy körüli eszmecserék folyamán egy némely mulasztásokra rámutatott. Annyi bizonyos, hogy azon időkben, midőn a vidék az árvízpusztítások siralmas tájképe volt, — az iránt a közrészvét felébresztésének komoly törekvése egyáltalán nem volt tapasztalható.

Pedig valószínű, hogy annak hatása alatt lettek volna nagyobb koncessziók kihasználhatóak, — s már akkor meglelt volna nyerhető — az a 68 ezer forint évi restitúció is, amit a társulat csak pár éve élvez.

Mert — fiat veritas — a kormányt nem lehet vádolni az e fajta eseteknél érzéketlenséggel. Eltekintve a helytelen számítások által beállott kedvezőtlen eredményektől, élénk példa Szeged. Igaz, hogy az egy virágzó város volt, ez meg csak egy sziget, de ettől sem lehet eltagadni azt, hogy mint a magyar elem egy áttör-

— Igy talán *Amata* is ejtene egy könyvet értem!

— Bajtársak! A ki közöttetek a legutolsó vagyok, nekem engedjétek át őtet. Különben is én láttam őt szaladni *Veszprém* alatt.

Már ez nyílt sértés volt, kihívás életre-halálra.

— Hazudol! orditá a német. *Gebhartot* nem látta futni senki még.

Ajkai majdnem tajtékoztak a dühtől.

Egy gondolat és erőt vett magán.

Tudták, hogyha haragot mutatnak, a király megakadályozza a vivást.

Látszólag nyugodtan, de különböző érzelmeiktől forrongó kebelével állottak szemközt.

A király elfoglalta ítélő székét, s a leventék harcszomjasan állottak körül a küzdőket.

Birokra mentek, küzdelmeik alatt rengett a föld. Egyik se tudta a másikat földre teríteni.

Kardot rántottak. A napsugárban villogott, az összeveszésekben szikrázott a kemény acél. A két kard ösvetört kezökben. Egyik sem győzött.

Mindenki szorongó szívvel, feszülten várta a diadalt.

Most harci bárd után nyultak. *Gebhard* már pár pillanat múlva hat sebből vérzett.

A magyarok ujjongtak. A király intett kezével, hogy szűnjék meg a harci-játék, s átadték a koszorút, hogy *Amata* nyujtsa át *Dabasnak*.

Gebhartot mindez még dühösebbé tette. Minden erejét összeszedve halálos csapás az emelte bárdját. Suhantott. Útése *Dabas* fölé teríté, de melléje maga is hátrahanyatlott.

— Nyujtsd *Amatám* a koszorút. Jó koporsómra.

A leány a mezei virágokból saját ke-

Folytatás a mellől

igazolt jó képesség mellett, a katonai alreáliskola I. évfolyamába való felvételre nézve akadályt nem képez; ezen pályázók tehát a felvételi vizsgát anyanyelvükön is letehetik.

A katonai alreáliskola III. évfolyamába pályázók a felvételi vizsgát azon okból tartoznak német nyelven letenni, hogy meggyőződés szerzettsék az iránt, vajjon a pályázók a német nyelvben tartandó előadásokat sikeresen hallgatják-e. Ez alkalommal azonban a német nyelvben való teljes és szabatos jártasságtól eltekinthető.

A katonai akadémiák I. évfolyamába leendő felvételért pályázók a felvételi vizsgát szintén német nyelven tartoznak letenni.

A felvételi vizsgák az iskolai év kezdetét megelőző napokban tartatnak s azoknak határidejéről és helyéről az érdekelt felek tudósíttatni fognak.

Ezen felvételi vizsgák nyilvánosak.

A felvételi vizsgák helyére való utazás költségeit pályázók hozzátartozói kötelesek viselni.

A katonai iskolák tanterve lényegileg megfelel a nyilvános reáliskolák hasonló osztályaiban érvényben lévő tanrendszernek; minélfogva a polgári reáliskolákból a katonai nevelésbe átlépő ifjaknak a felvételi vizsga letévése különös nehézséget nem fog okozni.

Azon pályázóknak azonban, a kik a gimnáziumból óhajtanak a katonai alreáliskola 4. osztályába vagy a főreáliskolába átlépni, a felvételi vizsga letévése végett, a melynek tárgyát a természettan is képezi, ezen tantárgyból magánoktatás útján kell a szükséges ismereteket megszerezni, a mire a szülék ezennel figyelmeztetnek.

Különösen megjegyeztetik, hogy a katonai alreáliskolák III. évfolyamába pályázóktól meg kívántatik, hogy a szabályszerű előismeret mellett a francia nyelvnek teljes elemi ismeretével bírjanak.

A katonai akadémiák I. évfolyamába pályázóktól a matematikai szakmában meg kívántatik, hogy a számtani arányokban, másodfoku egyenletekben, sík- és tömörmértanban, továbbá a sík- és gömb-háromszögben kellő jártassággal bírjanak.

Ezenkívül a műszaki akadémia I. évfolyamába pályázóktól az ábrázoló mértan kielégítő ismerete azon terjedelemben követeltetik, minőben az a nyilvános reáliskolákban adatik elő.

A katonai akadémiák I. évfolyamába pályázóktól még meg kívántatik, hogy franciából németre és németből franciára egyszerűbb gyakorlati mondatokat lefordítani képesek legyenek.

(Vége köv.)

Pályázatok.

I.

Tokaj nagyközségben a községi végrehajtói állás, mely 400 frt évi javadalmazással van rendszerezve, elhalálozás folytán üresedésbe jöven, arra ezennel pályázat nyitattik. Felhivatnak ennélfogva a pályázni óhajtók, hogy az adó-ügyekbeni jártasságukat s erkölcsi viseletüket igazoló bizonyítványokkal felszerelt folyamodványaikat hozzám f. évi március hó végeig nyujtsák be. — Jegyzői oklevéllel bírók előnyben részesülnek.

Tokaj, 1887. márc. 15.

Krajnyák Géza, v. főbíró.

— Uram király! éretted vívtam véres csatákban. Az idősebb is én vagyok, engem illet a jog, hogy nőmmé tegyem őt, szólt az egyik küzdő.

— Nagy és szent királyom! Nekem nincs, nincs semmi érdemem, de én nagyon szeretem Amatát. Mondá a másik.

A felséges arcról elsimult a harag.

— Kelj fel öreg vitézem, s te szende szűz jöjj közelebb. Királyodtól ne félj! A királyt is meglepte a leány ártatlan szép arca, gyönyörű termete.

— Jer leányom. Itt két ifjú, mindkettő szeret. Mindkettő nemes atyának fia, kezdedre, sze relmedre egyaránt érdemesek ők. Válassz! A választási jog szerelmedé. Melyiké akarsz lenni? Szived szerint szólj, bátran és igazat.

Amata arca kipirult. Szive elszorult. Reszketett, remegett. De érezte, hogy e perc boldogsága fölött határoz.

— Felséges uram! én Bakast szeretem...

A király felemelte s oda helyezte Bakas kebelére.

— Megnyugszol-e ebben Dabas?!

Ez ítélet halálos nyilat lótt az ifju szívébe. A bátor, az erős, fájdalomában majdnem összeroskadott.

De a magyar előtt a király ítélete mindig szent.

Elborult lélekkel, lehajtott fővel, az erős, a félelmes Dabas csaknem zokogva tördelte:

— Uram király, te parancsoltad ezt!...

Azután fájdalommal tette utána:

— Szent kezed kitépte szívemet.

István király megvolt indulva.

— Bakas! a leány a tiéd, s ezzel elég gazdag lettél. Neked pedig jó és hü vitézem Dabas,

II.

A szécs-polyánkai 400 ft, készpénzzel 160 ft lakpénzzel és természetbeni fuvarral javadalmazott körjegyzői állomás folyó évi ápril 18-án, a körjegyzőség székhelyén Szécs-Polyánkán, választás után fog betöltetni.

Miről az ezen állomásra pályázók azzal értesítettnek, hogy rendszeresen felszerelt folyamodványaikat f. évi ápril hó 17-ig, a lent irt főszolgabírói hivatalhoz nyujtsák be.

Kelt Gálszécsen, 1887. március 12-én.

Nemthy, főszolgabíró.

III.

Zemplén vármegye bodrogközi járásában N.-Kövesd, Kis-Kövesd, Karos, Karcsa, Páczy és Örös községekből csoportosított jegyzői körben, az üresedésben lévő, 400 ft fizetés és összesen 200 ft évi általánnyal javadalmazott körjegyzői állomásra ezennel pályázat nyitattván, felhivatnak a pályázni szándékozók, hogy az 1883 ik évi I-só tc. rendelkezéséhez képest felszerelt pályázati kérvényeket a f. évi ápril 18-ra N.-Kövesdre tüzött választási határidőn belől, ezen járás főszolgabírói hivatalához benyujtani saját érdekeknek ösmerjék.

Kelt Kir-Helmec, 1887. márc. 15.

Bencsik István.

járás főszolgabíró.

Bodrogköz.

Zemplén vármegye legközelebbi közigazgatási bizottságának ülésén gf. Mailáth József közigazgatási bizottsági tag s a bodrogközi tiszabíró-társulat elnöke, a kir. adófelügyelőhöz intézett interpellációjával egy nagy fontosságú kérdést hozott szőnyegre.

A tisztelt közigazgatási bizottsági tag kötelességszerű őszinteséggel tárta fel Bodrogköz aggasztó helyzetét és kétségbe vonhatatlan adatok előterjesztésével hívta fel a közig. bizottság figyelmét azon nagy veszélyekre, melyek a vidék birtokosságát a feltorlódtott vízszabályozási terhekkel fenyegetik, és a tényekre, melyek a leszámolás és cselekvés napirendre hozatalát követelik.

Valóban — egy visszapillantás Bodrogköz gazdasági életében néhány évtized történetére, a földbirtokosságot különben is egyetemlegesen sújtó katasztrófák mellett, az elemek csapásaival meg-megújuló létküzdelmek és azok között osztályok és egyes virágzó községek pusztulása, míg egyrészt méltán kiérdemlik az intéző körök figyelmét, úgy kétségtelen, hogy az ilyeszerű mozgalom megindítása, amely remélhetőleg hivatva lesz egy bekövetkehető válságnak és még szomorubb etnográfiai átalakulásoknak hatalmas eszközökkel

hogy szívedet legyőzted, s engedelmességednek emberföltött bizonyítékát adtad, neked ajándékozom mind e földet, a meddig a szem ellát — Geszt és Usád részét. Udvaromba viszlek, hogy ott gazdagságodhoz illő hölgyet adjak nőül neked.

— Vigy el uram innen messze, messze!

A király elfordította tekintetét a nagy belső szenvedést tükröző arcról.

Elakarta fordítani a mások és maga gondolatát e kinos jelenetről.

Majd hosszan, meghatottan nézte az ifju pár boldogságát.

— Fiaim! Ünnepeljük meg ez órát. Vitézi játékok rendezünk. Alljatok elő népem hősei. Tán nem feledted el még a kardot forgatni, nagyszakú Gebhard, jó német vitézem! Te pedig leányom köss koszorút a győztes számára.

A német megrázta nagy szakalát, hátravette bozontos fejét kevélyen, gögösen.

— Nincs itt a ki velem, 'vivni merjen.'

Kihívólag nézett végig a magyar leventéken.

A magyar kíséret ereiben a nemzeti önértzet felkorbácsolta a vért. Mindenki, a kinek mi volt a kezében, kopját, kardot, csatacsillagot ragyogtatva magasra, azt jelezte, hogy készen áll a harcra.

— Te nemzetünket gyaláztad meg. Vivni fogunk mindnyájan.

Régen az ünnepélyek kiegészítő részét képezték a harci játékok.

Dabas szívében sötét fájdalom borongott az elvesztett boldogság fölött.

Egy gondolat villant meg agyában.

— Miért is élnek én tovább? Nem jobb lenne-e kezemben karddal esnem el?!

gátat vetni, már eleve is kiérdemli a zaklatott vidék polgárainak hálaérzetét, és a közvélemény elismerését.

A helyzet felismerése, az első lépés helyes iránya, alapos reményt nyújt a nehéz problema megoldására. Mert kétségtelen, hogy a legnagyobb veszély, mely a fennálló egyetemleges kötelezettség mellett az érdekeltséget fenyegeti, az ingatlanoknak kincstári árveréseknél tapasztalt értéksüllyedések melyek jövőre azon arányban növekedhetnek, minél tömegesebbé válnak az árverési esetek... Ezeknek tehát, feltartóztatását, és mennyiben a következmények egy részben a kincstári közegek szabálytalan eljárására vezethetők vissza, a azok felelősségre vonását a közös érdek parancsolja. De ezektől eltekintve, a kincstár, mint a szabályozás által kilátásba helyezett nagyobb jövedelem osztályosa, a szabályozási kockázatok által beállható válságok között a kibontakozáshoz megkívántató segélykezésben az érdek azonosság elvénél fogva, de sőt az állam-jogi természetéből folyólag a legvégső határokig menni köteles. Ezzel kell tehát alkudni.

És habár — a multat illetőleg, felejtethetetlen érdemek illetik is meg azokat, akik majd egy emberöltőn keresztül küzdöttek a szabályzás technikai nehézségeivel, a társulat kebelében folytonos érdekharok között, amíg a valóban sisiphusi művet felépítették és magában a szövetségben bizonyos érdekegyességet létesítettek, — nem lehet amellet megtagadni alaposágát azon feltevésnek sem, melylyel a tisztelt közigazgatási bizottság a tárgy körüli eszmecsere folyamán egy némely mulasztásokra rámutatott. Annyi bizonyos, hogy azon időkben, midőn a vidék az árvízpusztítások siralmas tájképe volt, — az iránt a közrészvét felébresztésének komoly törekvése egyáltalán nem volt tapasztalható.

Pedig valószínű, hogy annak hatása alatt lettek volna nagyobb koncessziók kiszakozhatók, — s már akkor meglelt volna nyerhető — az a 68 ezer forint évi restitúció is, amit a társulat csak pár éve élvez.

Mert — fiat veritas — a kormány nem lehet vádolni az e fajta eseteknél érzéketlenséggel. Eltekintve a helytelen számítások által beállott kedvezőtlen eredményektől, élénk példa Szeged. Igaz, hogy az egy virágzó város volt, ez meg csak egy sziget, de ettől sem lehet eltagadni azt, hogy mint a magyar elem egy áttör-

— Igy talán Amata is ejtene egy könyvet értem!

— Bajtársak! A ki közöttetek a legutolsó vagyok, nekem engedjétek át őtet. Különben is én láttam őt szaladni Veszprém alatt.

Már ez nyílt sértés volt, kihívás életre-halálra.

— Hazudol! ordítá a német. Gebhartot nem látta futni senki még.

Ajkai majdnem tajtékoztak a dühtől.

Egy gondolat és erőt vett magán.

Tudták, hogyha haragot mutatnak, a király megakadályozza a vivást.

Látszólag nyugodtan, de különböző érzelmektől forrongó kebelével állottak szemközt.

A király elfoglalta itélő székét, s a leventék harcsozomjasan állottak körül a küzdőket.

Birokra mentek, küzdelmeik alatt rengett a föld. Egyik se tudta a másikat földre teríteni.

Kardot rántottak. A napsugárban villogott, az összevicsapásokban szikrázott a kemény acél.

A két kard ösvetört kezökben. Egyik sem győzött.

Mindenki szorongó szívvel, feszülten várta a diadalt.

Most harci bárd után nyultak. Gebhard már pár pillanat mulva hat sebből vérzett.

A magyarok ujjongtak. A király intett kezével, hogy szűnjék meg a harci-játék, s átadta a koszorút, hogy Amata nyujtsa át Dabasnak.

Gebhartot mindez még dühösebbé tette. Minden erejét összeszedve halálos csapásra emelte bárdját. Suhanott. Útjese Dabast földre teríté, de melléje maga is hátrahanyatlott.

— Nyujtsd Amatám a koszorút. Jó lesz koporsómrá.

A leány a mezei virágokból saját kezével

Folytatás a mellékben.

hetetlen hátvéde különös fontossággal is bír a magyar államtestben; egyik mint másik polgárai tömeges pusztulásának megakadályozása, az állam eminens kötelességének folyománya.

Elmult dolgok ezek, de következményei mai nap is érezhetők, és ezuttal, midőn általánosságban kontempláljuk a tárgyat, megemlíteni a veszély elhárítása érdekében nem felesleges, különösen ma a betelepítési és magyarosítási eszmék korszakában.

A figyelmeztetés oly illetékes helyről jött, hogy nem szabad szemet hunyni a veszély előtt, mely szükségessé tette feltárni a sebeket, hogy azok orvosolhatók legyenek. De azt se feledjük, hogy a szabályozás nagy műve, melyhez annyi kétely fűződött, a Bodrogközön már bevégzett tény. Alkotásai a szakértelem és józan emberi számítások szerint elegendők lesznek a védelemre, s a kulturának megmentett sokezer hold terület, mely dusan kárpotolhatja a költséges fundus in- struktusba befektetett tőkét.

Minden erőfeszítésnek természetes következménye egy bizonyos kimerülés, melynek krízise ép úgy válhatik végzetessé, mint ahogy egy védőkar a válságos pillanatban az örvényből megmenthet. Nagy Széchenyink magasztos ideáinak azok lesznek méltó apostolai, az „istenadta nép“ hálakönyvében annak neve fog az utókor előtt tündökölni, aki eszközöket talál arra, hogy a megmentett területeket megmentőik meg is tarthassák, E nélkül utolsó sugara enyészik el egy boldogabb jövő reményének.

Egészségügyi mizeriák Tokajban.

A közérdeket legközelebről érintő nagy fontosságú ügy a közegészségügy. Egészség nélkül megelégedés, boldogság nem képzelhető, e nélkül az élet nem élet csak tengődés; ez mindent, viszont ezt semmi sem képes pótolni; drága isteni adomány ez, melylyel semmi sem ér föl a földön.

E legdrágább kincsünk, egészségünk forogván veszedelemben, nem tartom főlösegesnek erre vonatkozólag, az itteni állapotokról az inkább valamikor, mint soha elvét követve egyetmást elmondani.

Ide s tova 1½ éve lesz, hogy a ragadós s járványként fellépő betegségek különböző fajai, kíméletlenül szedik áldozatukat közülünk. Himlő, vörheny, hagymáz stb. egymást váltják fel s ez

font füzérel együtt maga is könyezve borult a hön vérző kebelére.

— Ha senki nem tudja, tudom én, hogy te érettem vezértél el.

— Igazad van *Amata*! Nélküled nem akartam élni, hogy megöljön azért ingereltem a rettenetes harcost.

— Hős *Gebhart*! Ime itt királyom és e hősök előtt esküszöm, hogy én tégedet mindig bajnoknak ismertelek; de megakartam halni, ved a hőssel küzdve. Megtudsz e nekem bocsátani?

Gebhart oda nyujtá jobbját.

— Így, nem fáj a halál...

Azután *Gebhart* a királyhoz fordult:

— Uram király, reád bizom letelepült népem.

Bakas ott zokogott bátyja kebelén.

— Megbocsátasz-e nekem öcsém? ... Legyetek boldogok... Add ide kis kezedet *Amata*. Csókolj meg öcsém... Milyen édes így meghalni...

A helyen, hol *Dabas* elesett, *Bakas* bátyjának keresztet emeltetett. A nép elnevezte *»bátyja kereszt«*-nek. A volt az egyetlen kereszt messze földön, s messze földről oda jártak imádkozni.

Gebhart ott temették el, a hol vezéri sátra állott, a hol letelepedett, a mai *Gibárd* község helyén.

Dabas népe a hegy lábánál falut épített, a mai *Kis-Dobssát*. *Bakas* és szép neje boldogul éltek a szent királyról nevezett Szent-István *Baksa* helyén. A fensik másik lejtője alatt, a hol az öreg *Kércs* kised laka állott, onnan ma *Kércs* község szétszórta házai néznek az alatt futó Hernád szöke vizébe.

(Vége.)

idő óta háromszázon jóval felül van a három fajta betegségbe kényszeredettek száma, kik közül ez ideig *száznál többen haltak meg*. Ropant szám ez, tekintve csekély népességű városunkat; megérdemli, hogy kutassunk az okok után, melyeknek főképen tulajdonítható, hogy e betegségek oly kitűnően érzik magukat körülünkben. Csekély nézetem szerint a baj, a város fekvése, a rossz talajviszonyok, a még rosszabb víz s a lehető legrosszabb tisztasági állapotokban keresendő, mikhez járult még ködös, nedves, egészségtelen telünk s a kellő gyors orvosi segítség hiánya.

Tokaj a hegy tövében fekvő, ettől félkör alakban övezetlik, úgy, hogy a levegőt tisztító szélről jóformán csak egy oldalról: a Tisza felől érintetik, de e kevés jó levegőt is felfogván a Tisza partján lévő házak, vajmi édes kevés jut abból a beljebb eső utcáknak. Tehát jó és kellő levegő nélkül szűkölködünk. Fekvésénél fogva kis területre kénytelenitén szorítkoznia a város, az építkezés nagyon zsúfolat, az udvarok kicsinyek, az utcák szűkek, keskenyek.

A talaj viszonyok sem kedvezők. Puha lágy, fekete föld, a mely fél napi esőzés után, annyira fölázik, hogy hetekbe kerül amíg teljesen felszárad. Van is e lucsok, sár következtében elég meghülés.

Vízet többnyire Tisza- és Bodrog-vízét iszunk. Ez az ivóvíz szűrő készüléken keresztül bocsájtva elég tiszta s kellemes; természetes állapotában azonban (mint a hogy a vendéglőkben s a szegényebb sorsuaknál iszzák) különösen tavaszkor, nyáron, áradáskor a beljők ömlő anyagok tartalmától zavaros, iszapos, élvezhetetlen; télen pedig annyiban rossz, hogy állván a víz, nincs a káros, rossz anyagoknak lefolyásuk.

A tisztasági állapotok sem kifogástalanok. Csak egyetlenegy közforgalmi utcával bírván, ez a nagy helyi s vidéki kocszi közlekedéstől örökös gíz-gazzal van tele. Kitisztíthatatlan utca ez a mi főutcánk, elmondhatjuk gyakran róla: térdig járunk a (nem a rózsába) szemébe, — kukk. Tisztántartása nem kis gondozási költséget okoz a városnak. A szűk kis udvarokon a szarvasmarhák tartásától évek óta gyül a szemét, ugy ennek eltávolítása, valamint a pecegödörök kitisztása iránt, bár erélyes rendelet adatott ki, mégis nagyon sok esetben magának a városnak kell azt kihordatnia; miután erre a szegényebb sorsuaknak se lova, se pénze. A lakásokban sincs különben. A szegényebb sorsuaknál egy kis földes, egyablakos, szellőztetést nem ismerő szobában 6—8-an vannak. Míg járvány kórházunk nem volt, számtalanszor megtörtént, hogy az egészségesek együtt voltak a himlőben, tifuszban fekvőkkel. No de ezen segítve van már a járvány-kórház által. Egyáltalában véve a tisztaságot illetőleg ma már nem nagyon panaszkodhatunk, a mit leginkább a hatóság s járványbizottságnak köszönhetünk.

De ha a tisztaság ellen ma már nem is panaszkodhatunk, a levegő, a rossz víz, építkezés miatt meg hiába panaszkodunk: marad még valami a mi lényegesen befoly arra nézve, hogy a baj nem lokalizálódik a jelenleg uralkodó hagymáz nem csökken s ez a *kellő orvosi segítség, az orvos hiánya!*

Öt ezer lelket számláló városunkban ma mindössze 2 (mond — két) orvos működik,* kik közül az egyik, minthogy kórorvos is, igen sokszor távol van a várostól. E két orvossal vagyunk már hetek óta s leszünk még hetekig, míg harmadik orvosunk (ki egyszersmind vasuti orvos is) fel nem épül. Negyedik orvosunkra, a kitűnő képzettségű járás orvosra, ki iránt az egész város a legnagyobb részvétellel viseltetik, még soká nem számíthatunk; ő már több, mint egy éve, hogy nem látogatja betegeit s bizonytalan, mikor teheti azt ismét. Működő két orvosunk az igaz elkövet mindent, hogy a megbetegedetteket gyors orvosi segedelemben részesítsék; ezt illetőleg lehet mondani, hogy ember fölötti munkát végeznek, igen sokszor nem esznek, alusznak; de hiába, a mi sok, az sok! Rendes körülmények között nem elegendő 2 orvos, egy 5000 lakosságú, fél mfd hosszan elnyúló városnak, annál kevésbbé elégséges az most, midőn a betegek száma meghaladja a 60—70-et**)

Ily viszonyok mellett még egy orvosnak, hacsak néhány hónapig is (s azontul is — tőle függ!) igen szép működési tere lenne nálunk; a lakosság örömmel üdvözlőné s nagy megnyugtatóására az orvosi létszámnak rögtönös szaporítása***)

»Bis dat, qui cito dat!«

Antonius.

*) És, ha jól tudjuk, egy végzett orvos-növendék segédkezik! Szerk.

**) Hál' istennek, a főispán által közbenjárásunkra még f. hó 12-én a helyszínére küldött megyei főorvosnak hivatalos jelentése szerint az a megdöbbentően nagy szám márc. 13-án leszállott 12-re s ezeknek is legnagyobb része lábadozó.

***) Jól vagyunk értesítve arról is, hogy az esetre, ha a baj csakugyan fenyegető jelleget öltene, azonnal megy járványorvos! Szerk.

Az „erkölcsi sülyedés“-ű kereskedő fiatalság.

— Válasz Székely Albert urnak. —

Hárman kártyáztak egy asztalnál „kalábriaszt“. Mondjuk: A. B. és C.

C. volt az osztó és felvette a pirosból. Játékközben A. B.-nek keze alá hívja a piros nyolcast; B. kinek különben jó kártyája volt és megakarta buktni C.-t, kénytelen volt a piros ást beleadni, C. pedig elütötte!

Ez B.-t annyira dühbe hozta, hogy ő meg A.-t ütötte... még pedig — pofon!

A. természetesen elégtételt kívánt. Azonban nem tehetett egyebet, minthogy beperelte B.-t, a bíró elítélte 20 ft pénzbüntetésre, vagy 4 napi fogságra. Ami természetesen hallatlan emelkedése egy poff ázsójának.

Bíró: B. ur belenyugszik az ítéletbe? Ha van kifogása csak szóljon.

B: Egy kérdésem van csak tek. bíró ur.

Bíró: S mi legyen az?

B: Tud bíró ur kalábriaszt játszani?

Bíró: Nem.

B: Ha nem, akkor nem ítélt el. Mert, ha tudna és játékközben bíró urnak hívnának a keze alá egy piros nyolcast hasonló körülmények között, akkor bíró ur is pofon ütötte volna. Kérem tehát a törvénynek enyhébb alkalmazását — felebbezek!

Ezen adoma jutott eszembe akkor, midőn a „Zemplén“ f. évi 9-ik számában Székely Albert urnak „*Erkölcsei sülyedés*“ című cikkét elolvastam.

Nekem ugyan nincs szerencsém Sz. urat ismerni, határozottan állíthatom azonban, hogy Sz. ur sohasem volt kereskedő segéd.

Mintha hallanám igen tisztelt olvasóimnak ellenvetését: »Hát csak kereskedősegéd bírálhat meg kereskedő segédet?«

Nem csak, hanem az illetőnek olyannak kell lenni, aki vagy az volt, vagy az oly bíráló, a ki leszáll azokhoz, tanulmányozza őket, bajikat, kötelességeiket, vérmérsékletüket, gondolkodásmódjukat, szóval: állapotukba helyezze önmagát.

Székely ur ezt nem tette, mit beösmern, mondván: »mert ő (a ker. segéd) kávéházba jár, magas kalapot, divatos ruhát hord, de egyebet ne keressünk rajta, mert alig találunk!«

Megengedem, sőt hiszem is, hogy nemes intenciók vezették Sz. urat cikkének írásakor*); az is igaz, amit *Lermina Jules* mond, hogy »hibák eltüntetésére nincs más mód, mintha azokra rámutatunk«. Lehet-e azonban egyesek hibáiból, vagy külsőségekből egy egész osztályt elítélni, erkölcsileg sülyedőnek bélyegezni, kétes egzisztenciának nevezni akkor, midőn az illetőkkel közelebről megismerkedni, előítéletből, nem akarunk?

Ugye bár, hogy nem?!

Mert hát kikből lesznek a közép kereskedelem terén (mert ezekről van szó) segédek?

Oly 12—14 éves gyermekekből, kik közép iskolai 3—4 osztályt végeztek, tovább akár önhibájukból, akár anyagi körülmények miatt nem tanulhatván, szüleik által tanulól adattak valamely üzletbe.

Mint tanulók szolgálai szerepet visznek, sem alkalmuk, sem pénzök nincs az önképzésre, mint segédeknek életfentartásukról kell gondoskodniok.

Róluk sem társadalmilag, sem törvényhozásilag eléggé gondoskodva, legalább Magyarország minden városában, még eddig nincsen.

Különösen kisebb városokban, ahol semmi nemű ker. iskola nem létezik, tökéletesen magukra vannak hagyatva.

Ha tehát nem bírnak kellő műveltséggel, az nem az ő hibájuk, csak akkor válnék azzá, ha nem akarnák azt elősmerni.

De hogy elősmernik, hogy érzik hátramaradottságukat, mutatja az, hogy belátva miszerint bajaikon egyenként nem segíthetnek, egyesülnek, tömörülnek, körré alakulnak s mint biztos forrásból tudom, ezt jóval Sz. ur cikke előtt többször pendítették meg egymás között.

Hogy pedig kávéházakba járnak, annak is meg van a maga oka; mert főnökük, maga a kereskedő megkívánja segédeitől, hogy a társadalom minden rétegében megforduljanak, hogy keressék fel a társaságokat, hogy napról-napra újabb ösmerekségeket kössenek.

De magának a természetnek is megvannak a maga jogai; vajjon megkívánhatjuk-e a serdülő ifutól, hogy naponkénti 12—14 órai fáradságos munka után szórakozást ne keressen?

Én úgy hiszem, hogy nem.

Bizonyításomban tovább nem megyek, igen kérem azonban Székely urat: olvassa el *Saphir* válogatott műveinek 7. kötetében a »Die neueren Menschen« című értekezést s meg vagyok győződve, hogy ezt téve, senkit sem fog oly könynyedén meg-és elítélni; kétes egzisztenciának nevezni egy oly ifju testület, mint akár az ujhelyi ker.

*) Minden bizonynyal!

Szerk.

ifjúság, kikkel megösmernedni közelebről is érdemes; velük foglalkozni, őket oktatni törekvésükben támogatni pedig hazafiúi nemes tett!

Fried Samu.

Hírek a nagyvilágból.

Németországban a katonai törvényjavaslatot 227 szavazattal 31 ellenében véglegesen elfogadta a birodalmi gyűlés.

A bolgár kormány az áruló altisztekre kimondott szabadságbüntetést halálos ítéletre változtatta; 14 altiszet főbe lőttek.

Battenberg Sándor herceg himlő betegségéből fölhabadt.

A muszkacár és családja ellen f. hó 13-án bombamerényletet intéztek. A merénylőket, mielőtt gaz tettüket elkövethették volna, a rendőrség hurokra kerítette. Az összeesküvés részesei nihilisták voltak.

A hét elején beköszöntött havazás egész Közép-Európára kiterjedő volt. A hótorlaszok miatt a közlekedés több helyütt megakadt. Hatalmas vízaradásokat várhatunk.

Hírek az országból.

Ő felsége a király a Ludovikában tett minapi látogatása emlékéül, a derék ifju honvédeknek 500 ftot küldött, hogy abból ünnepnapot üljenek.

Ő felsége a királyné, hosszabb fürdői kúrara megy a magyar „Herkules-fürdő”-be — Mehádiába.

Az „E. M. K. E.” vagyona februárban 8000 ftal szaporodott; összes pénzkészlete ez ideig 240,000 ft.

Széchenyi Imre gf., kinek párbajáról mult számunkban említést tettünk, erős seblázzal küzd s állapota aggodalom keltő.

A világhírű „Kincsem” Blaskovics Ernő istállójának a magyar lótenyésztésre e nagy dicsőséget hozott és legyőzhetetlen verseny-kancája, melyért hiába kínáltak annak idejében gazdájának 200,000 ftot, — kilehelte nemes párját.

Különfélék.

(A magyar szabadság) születésének évforduló napját, március 15-ét, a mult gyakorlatához illő hazafias kegyelettel ünnepelte meg városunk mindkét nembeli közönsége ez évben is. A szinpad lebontásával megnagyobbított termet (melyről mellesleg legyen mondva, hogy a rendezőség től ez alkalomra megérdemelt volna egy-két lengő trikolort) ha nem is nagy, de a hazafias ünnep méltóságának megóvásához elegendő számú közönség töltötte meg. A multhoz viszonyítva nagy és szép haladásnak veendő az, hogy a páholyokban diszes hölgy közönség (a terem legszebb ékessége) foglal helyet nemcsak, hanem lelkesen osztozott az erősebb-nem hazafias örömeiben. Lent az ülésesen felterített s minden igényeknek teljesen megfelelő asztaloknál, mi férfiak, vagy 150-en foglaltunk helyet. Feltűnt, hogy az u. n. iparos osztály és a gyártelepek csak egy-két taggal voltak képviselve. Be kell vallani, hogy az ünnep anyagi sikerének sokat ártott a havas, zimankós idő; legalább elmaradásukat sokan a kedvezőtlen időjárásal mentették ki. A legnagyobb kontingens a vármegye tisztviselői kara szolgáltatta, mely egy-két tagjának leszámításával, akit családi, vagy egészségi ok marasztalt otthon, mint egy jó harmonizmusban élő „nagy család”, élén a család-fővel (szeretett vicispánjával) minden habozás nélkül sietett részt venni a „közös édes anyának” magasztos örömnepén. Voltak jelen vidékiek is. Esteli 8 s fél órakor vette kezdetét az ünnepség. *Mányi* zenekara adta meg arra a hatalmas impulzust a „Rákóczi-indulóval.” A s.-a.-ujhelyi lelkes dalosok, akik nélkül ma már egy ünnep nem is lehetne igazi ünnep, a „Hej Rákóczi Bercsényi” kezdetű nemzetidalléklésével lélekemelően fokozta a hangulat tenórját. Ezután *Matolay Etele*, mint fölkerült ünnepi szónok, emelkedett föl s mondotta el általános figyelem mellett alkalmi megnyitó beszédét, melyben az u. n. „márciusi eszmék”-et megérlelő politikai időjárásnak történetét vonzó érdekességgel ösmertette. Beszéde végén felvetette a mindig korszerű kérdést „mit tanulhatunk a március 15-ének fontos példájából?” mire így felelt: „A multa nézve (igénytelen nézetem szerént) meríthetjük azon tanulságot, ha a magyar a szép, a szabadelvű, a nagy eszmék iránt aránylag a korzelleméhez és más nemzetekhez képest mindenkor fogékony volt, s ha ily eszméket vagy hazáját — bár élte és mindene kockáztatásával is védeni kellett — lelkesedni és magát feláldozni képes volt. De ha ez jellemvonása volt nemzetünknek a multban; ha még az 1848-ki március 15-iki nemzedék is a szabadság, testvériség, egyenlőség nagy eszméiért lelkesedni, hazája védelmében magát feláldozni kész volt; ugyan mi jogosíthat fel azon állításra bárkit is, hogy e tulajdonok nemzetünkben kivesztek? hogy

— a mint egy idő óta mondani szinte divattá vált a mai fiatalság annyira anyagias, hogy a szépért, hazájáért lelkesedni nem képes? Ne hazudtoljatok meg fiatal barátim, ha én e vádat helyettesítem e mai alkalommal ünnepelesen visszautasítom; s midőn az 1848-iki március 15-ére visszapiantok, nem az ellentétet keresem az akkori és mostani fiatal nemzedék közt, de éppen amannak akkori szerepléséből biztos következtetést vonok le arra, hogy hasonló okokból, hasonló körülmények közt ugyanazt teenditek ti is, a mit mi tettünk s reményilem nagyobb szerencsével.

„Az nem lehet, hogy a mai nemzedék kevésbé szeretné hazáját, mint mi szeretjük; nem hihetem, hogy ne volna ép oly büszke nemzet multjára, mint mi voltunk; mert a válságos időkben, mikor életünket, vérünket is áldozatul kell hoznunk hazánk védelmében, főleg e büszkeség adja meg az elhatározást, a bátorságot, a vitézséget. A ki nem büszke arra, hogy magyar: attól ne várjuk, hogy a magyar nemzet boldogságáért, dicsőségeért életét önként és szívesen feláldozza.”

A nemes egyszerűségével mindenkit megkapó, percekig lelkesen éljenzett s megtapsolt beszéd után jó cigány-zenével fűszerezett vacsorához ültünk. Az első ételfordulónál *Fejes István*, a költő-pap, emelkedett föl s szavalt el szép alkalmi elegiáját, melyben a betöltetlenül maradt gyermek-álmak fölött a biztató jövőben keres és talál vigasztalót a józan eszű bölcs. A második ételforduló után lapunk főmunkatársa emelte föl szavát s mondott hosszabb társadalmi iránybeszédet, melyben a teljesíttelenül hagyott s reánk maradt nemzeti nagy feladatoknak egyik legsürgősebbjéül az új magyar középiskolai nevelését s szervezését mutattajól. „Olvadjon össze” u. m. „a munka- és honseretben a polgári elem és a dzsentriek még számottevő ereje. Forraszsa őket egybe szívből lélekben, formálja át őket hatalmas magyar középiskolává a hazafias szellemű kultúra”. Egyszer-smind indítványozta, hogy a szép ünnep emlékét tegyük maradandóbbá az által is, hogy magyarosító egyesületünknek céljára kiki erszényéhez mérten de a legszívesebben áldoz. Lelkes ifjak legott megindították a gyűjtést s a hamarosan összeszedett 16 ftot indítványozónak oly végből, hogy azt a Zempléni vármegye területén működő köznevelődési egyesület pénztárába juttassa, átszolgáltatták. (A nyilvános nyugtázást lapunk következő rovatában találják olvasóink. Szerk.) *Tóth István*, a polgári olvasóköri titkára, a jelen volt női közönségre mondott talpraesett felkösztőt. A harmadik tál körútja előtt *Tóth Elek* olvasta föl *Stépan Gézának* hazafias alkalmi költeményét, melyet emlékül tárcánkba téve küldünk meg olvasóinknak. Majd *Szekely Albert*, lapunknak ösmert munkatársa, a fényesen sikerült ünnepség rendezőiért, egyszer-smind a hazafiasan érző polgári olvasóköriért emelt áldomás-poharat. Végül *Fejes István* emlékezett meg különösen is hazánk legnagyobb élő fiáról, a márciusi vívmányok halhatatlan héroszáról, s indítványára a következő sürgöny küldetett Turinba: „A március 15-ét ünnepelő sátoralja-ujhelyi közönség Kossuth Lajos hazánk nagy fiát, úgy is, mint ama nagy idők zászlóvivőjét, úgy is, mint vármegyénk dicsőségét, lelkesedéssel üdvözli!” — E felkösztővel a hazafias lelkesedés zenithjét elérvén — a himnusz, szózat s még több hazafias dalnak egye-sült erővel történt elnéklése után emlékedett hazafias érzellemmel csak a késő éjjeli órákban vettünk bucsút a rohanó idő kerekén tőlünk gyorsan tova szálló, de szívünkben minden viszontlátásnál mélyebb nyomokat hagyó március 15-ének emlékétől. Legyen áldott a nagy idők nagy embereinek emléke, akik e napot a magyar nemzet számára ünnepnappá tették; de ne legyen elfelejtve azoknak az emlékezete sem, akik ez ünnepnap méltó megülésére városunk lelkes fiait és leányait a multban felserkentették. — *Borjűh Elemér*, *Hornyay Kálmán* jutnak eszünkbe. Ők már ott pihennek, ahol a szívnek többé nem fáj semmi. . . .

(Dókus József) ömeltóságát névünnepe alkalmából, mint a multban, úgy ez évben is, igen számosan keresték föl személyesen helybeli és vidéken lakó tisztelői és barátai, hogy neki s diszes családjának a legősintébb szívből minden jót kívánjanak. Mi is csatlakozunk a tisztelőkhöz, s kívánjuk, hogy ömeltósága kedves hozzátartozóinak, s mint közigazgatási bizottsági tag, hivatalos családjának, a vármegye nagy közönségének, javára és örömeire még nagyon sokáig éljen viruló erőben és egészségben!

(Március 15-ét), mint tudósítónk írja, a k. helmeci értelmiség és városi polgárság is megünnepelte. Délelőtt és délután taracklövészek történtek a nagy nap emlékére; este pedig a városház tágas termében mintegy 60-an jöttek össze. Vidám hangulat mellett folyt az est s vacsorázás közben volt több szavaltat és pohárköszöntés; éltették a haza távollevő nagy fiát: *Kossuth Lajos* is. A késő éjjeli órákig tartott banketten a közigazgatási, járásbirósági s adóhivatali hivatalnokok, a városi tisztviselők s egy pár kivétellel a város összes értelmisége jelen voltak. A ünnepség élén az aggkoru, de még mindig ifju kedélyű Balázsházy József állott.

(Március 15-e Sztropkón.) Az itteni nagy vendéglőben — írja tudósítónk — *Urbán István* és *Évva Kálmán* járásunk derék, királyi és megyei főtisztviselőinek kezdeményezésére márc. 15-én mi is társas összejövetelt rendeztünk, melyen az itteni plébános kivételével a város összes intelligenciája részt vett. Poharat üritettek *Urbán I.* a 48-i eszmék lelkes bajnokaiért s különösen *Kossuth Lajos*ért; *Vásárhelyi D.* ügyvédő ama jelesekért, kik a 48. év márc. 15-én proklamált eszmék megvalósítása által a haza jóléteért és felvirágzásáért üdvösen működnek; *Évva K.* az önzetlen haza szeretetéért. A „hymnusz” szózat elnéklése után a társaság éjféltájban a haza életésével oszlott szét.

(A „Zempléni egyetemi ifjúság egyesülete”) Budapestén a „Hársfa” vendéglő külön termében felolvasással egybekötött társas esttel ünnepelte meg március 15-ét. A műsor a következő volt: *Balogh Miklós* jh. szavaltta *Jámbor Pál* „Kossuth” című költeményét; *Staut József* jh. felolvasta „Az 1848/9. magyar szabadságharc bukásának okairól” szülő értekezését; *Mihalovics Antal* jh. elszavaltta *Nagy Lajos* „Sappho dala” c. költeményét; *Ihvatkó Agoston* jh. felolvasta „Az utolsó találkozás”, c. karcolatját s végül *Zsindely István* jh. felolvasta „Hogyan nyerte meg Mákos Mihály a dióverő nevet; c. humoreszkjét. Ezután társas vacsora következett. Megemlítendő hogy *Kossuth Lajos* nagy hazánk fiához üdvözölő táviratot küldtek.

(Március 15-e a Kárpátok alatt) A nemzet e nagy napját, március tizenötödikét a derék laborcvölgyiek ezidén is fényesen ünnepelelték meg. Az ünnepség Mező-Laborczon a vasuti állomás helyiségében ment végbe, melynek fényét a szépnem nagyszámu jelenléte különösen emelte. A nyilvánulásában imponzáns ünnepet *Kiss István*, mező-laborczi állami tanító nyitotta meg nagyszabásu lelkes és hazafias beszéddel, melyben szóló hazafias hévvel fejtegeté azokat a motívumokat, melyek a nagy napot a magyar nemzet előtt az ünnepek ünnepévé teszik. A megnyitó beszédet követte több alkalmi szavaltat *Sárkány Farkas* által előadva, aki a szép nemet rögtönzött alkalmi költeményével illően üdvözölte és szépen köszönte meg szíves részvétük és közreműködésüket. De hangsúlyozva kell kiemelnünk a mező-laborczi állami népiszkolát is, melynek mindkét nembeli növendékei korrekül elénekeltek hazafias dalaikkal kiválóan hozzá járultak az ünnep sikeréhez s leirhatatlan lelki gyönyört nyújtottak az ünneplő közönségnek. A derék muza-csemeték külön is megünnepelelték március tizenötödikét otthon az állami iskola helyiségében derék mestereik vezetés alatt. Végre közös estebéd volt, melyen az élénk és sűrű toasztok egymást érték, és pedig a többek közt, poharat emeltek: *Rigán Mihály*, *Kossuth Lajos* nagy hazánfiára, *Kiss István* a nemzet társadalmában élő különféle nemzetiségek egymással barátságos megférhetése és összetartásáért, *Poldányi Dezső* a rendezőkért, *Hladonik János* a feltétlen hazaszeretetért, *Szmoligovics Gyula*, gk. lelkes az összetartás- és egyetértésért, *Firtkó Mihály*, gk. tanító a hazáért, *Szmoligovics Gerő* a haza boldogságáért, végül *Sárkány Farkas*, a derék indigénakért, különösen pedig, *Kleisel Alajos*, *Vogler Zénó* és *Csurilovics József* urakért, kik valódi testvéri részvétellel működtek közre a nagy nap megülésében. Mező-Laborcz és vidékének hazafias közönsége ez alkalommal is méltó volt e lapok olvasóinak élénk emlékében élő multjához. „Érti a szent jelenést s felriad álmaiból.”

„A lelkes eljár ősei sirlakához,
S gyujt régi fényél új szövétnekét! . . . (R.)
Eddigi értesüléseink sze-rint vármegyénk területén Homonnán N.-Mihályban, S. Patakon, Abarán és Mádón is megünnepelelték még a magyar szabadság fogantatásának fontos évforduló napját — március Idusát.

(Örvendetes hír.) Szeretett főispánunk becses ajándékot hozott közelébb a fővárosból Tokaj s Tarczal városok és vidéke közönségének. Fris emlékében van még lapunk olvasóinak, a legutóbbi vármegyei bizotts. közgyűlésről szóló referádánkból, hogy a nevezett városokat összekötő utszakasz kiépítése milyen csigaléptekkel haladt előre s a tapasztalatokból következtetve még legalább is egy évtizedbe tellett volna, amíg ez az utszakasz az eddigi pénz és munka-erővel, jól-rosszul kiépíthetett volna. Ma már az ügy szerencsés fordulatot nyert. Baross miniszternél főispánunk kijárta, hogy a „Luca út”-nak csufolt vonal kiépítésére a f. évben 5000 ftot és a jövő évben is 5000 ftot fog kapni utipénztárunk a szakminiszter tárcájából. Tokaj-Tarczal babonás, különben érdemes, közönsége előtt emlékezetes lesz a foispánnak f. hó 13-iki budapesti útja.

(Eljegyzés.) *Rochlitz Dezső* kereskedő, jegyot váltott *Rács Ilonka* kisasszonnyal Szerencsen. Szerencse koszoruzza frigyüket!

(Hibaigazítás.) A „Zemplén” 87. 11-iki számában, a közigazgatási bizottsági ülésből a főorvosi jelentés rovata alatt felvett himlős megbetegedések közé, tévedésből csuszhatott be a *hencsóczi* magas betegedési (129) és halálozási létszám (19), melyre nézve a következő közig-

zitással szolgálhatok.*) A vararannai járásban f. évi január 1-től márc. 7-ig, vagyis a gyűlés napjain 24 községben megbetegedett hólyagos himlőben: 158 egyén (43 férfi, 56 nő, 59 gyermek); ebből meghalt 20 (1 férfi, 4 nő, 15 gyermek) s ez utóbbiak közül oltva nem volt 12) a legfiatalabb elhalt 2 hónapos volt. E fenti számokból *Hencsócra* 25 betegülés (7 férfi, 5 nő, 13 gyermek) és 5 halálozás (1 férfi, 1 nő, 3 gyermek — egy sem volt oltva) esik. Lát-ható ebből, hogy a halálozás aránytalanul nagy a gyermekek közt és pedig azoknál, kik fiatal koruk miatt az oltáson nem estek át. Az oltás már 11 inficiált községben erősen halad, eddig mintegy 300 már be van oltva. A megbetegedés és halálozásról szóló rovatot kimutatást minden hétfőn a főorvos urnak küldöm be, hol ez az érdekeltek által megtekinthető. Varannó, 1887. márc. 15-én. Dr. Szombathy László, járásorvos.

(A népfőlkelő tiszti állomásra) f. hó 18-áig a s.-a.-ujhelyi szolgabírói hivatalnál számszerint 63-an jelentkeztek.

(Befutta az utat a hó). A március 15-iki nagy havazás után ugyan időszzerűvé vált ez a nóta. *Csapon* országos vásár volt, a melyről a vásárosok „more patrio” csak a késő délutáni órákban indultak hazafelé s nagyon természetes jobbára el is estvedtek. Egy kir.-helmei magyar aztán kegyetlenül megjárta. Hazafelé menet a dobriai határban, a hótengerben utat vesztett szerével s behajtott egy ingoványos tóba, úgy hogy elmondhatta: „most már se előre, se hátra.” Lovait kénytelen volt kifogni s ezekkel és ezeken nagy ügygyel-bajjal csak kimenekedett, de a szeret a tóban kellett hagynia s még másnap is csak nagy nehezen tudták azt fölhalálni s kivontatni.

(Kémény-tűz) volt ma egy hete Bracián Farkas István lakásán. Az esteli órákban kigyúladt kéményből csak úgy ömlött az izzó láva a déli irányban fekvő szomszédos háztetőkre. Szerencse, hogy már akkor sűrűn repkedtek a hópihéék, s az erősen dühöngő északi szélben, mely városunkra s vidékére új telet hozott, az ijedségen kívül nagyobb baj nem történhetett. (De történjék nagyobb baja a s.-a.-ujhelyi gondatlan kéményseprőnek! Szerk.)

(Öngyilkosjelölt póstamester.) *Stark* felügyelő, a kassai posta igazgatóság kiküldötte, f. hó 17-én reggel váratlanul Sztropkóra érkezett s pihenés nélkül a pósthivatal vizsgálatához fogott. A posta mester eközben a pénznaplók vizsgálatába mélyedt felügyelő háta megett lekasztotta a falon függő töltött revolvért, észrevétlenül kiosont és kétszer magára lött. Az egyik golyó a sziv alatt hatolt be s a háton jött ki. A másik lövés csak égési sebet okozott. A posta mester, ki 3 gyermek atyja, most élet-halál között lebeg.

(Tehénhimlő termelő intézet) felállítását engedélyezte a belügyminiszterium Dr. Pápai Vilmos fővárosi orvosnak, a kinél ezentul mindig fris, kitűnő minőségű oltó nyirk lesz kapható. Végre megszűnik az a visszás állapot is, hogy eddig mindennemű megbízhatatlan oltó anyagot kellett külföldről drága pénzért hoztatni.

(A magyar északkeleti vasut) bevétele volt: 1887. február hóban: 212180 ft. 1887. január 1-től 1887. február 28-ig: 437374 ft. 1886. január 1-től 1886. febr. 28-ig: 385287 ft. A mult év hasonlószerű viszonyitva több: 52087 ft. — Szathmár-nagy-bányai vasut bevétele volt: 1887. febr. hóban: 10411 ft. 1887. jan. 1-től 1887. február 28-ig: 18363 ft. 1886. jan. 1-től 1886. febr. 28-ig: 18246 ft. A mult év hasonlószerű viszonyitva több: 117 ft.

(A kassai ügyvédői kamara) az ottani törvényszéki palota nagy termében, *Farkas Lajos* elnökhelyettes vezetése alatt ma egy hete tartotta tisztújító közgyűlését. Beadatott összesen 91 szavazat. A szavazás eredménye: elnök *Fűhász Mihály* (87), elnökhelyettes *Farkas Lajos* (90), titkár *Kiszelyi József* (90), ügyész *Bulyi Dezső* (90), pénztáros *Hamar Ferenc* 90 szavazattal. Választmányi tagok: a) kassaiak: *Bencsúr Géza*, *Eder Ödön*, *Stekker Károly*, *Korányi Károly* és *Aranyossy László*; póttagok: *Bessilla Samu*, *Eckardt János*, *Klein Fülöp*; b) vidékiek: *Ambrózy Nándor*, *Kálmácsky Károly* és *Nagy Béla*. Póttag: *Vass Imre* (S.-Patakról) Estve a Schiffbeck szállóban lakoma volt, mely mélyen benyult az éjjeli órákba.

(A munkási-stry-i vasut vonalrész) írja a „Bereg”, april hó elején mindenesetre átadatik a forgalomnak. A sin-összeköttetés már az egész vonalon rendben van s az anyagszállító vonatok az alagutig közlekednek. A hidpróbák e hó 15-én tartattak. A vonal ünnepies megnyitása pedig, melyre a magyar közlekedési s osztrák kereskedelmi miniszter is várják, e hó végén, vagy april elején fog megtartatni. Az ünnepekre való tekintettel Galiciában már előkészületek történnek a magyar vendégek fogadtatására.

*) Az egész vármegyében s febr. második felében észlelt betegedési és halálozási esetekre vonatkoznak azok a számok; a félreértés egy sornyi tördelési hibából eredett. Szerk.

(Méhészek figyelmébe.) A célszerűségi tekintetből páratlan „Zemplén” nevezetű egyesületi méh-lak több száz példányban elkészülvén, megrendelhetők és kaphatók a gazd. egyesület méhészeti szakosztályának elnökénél, *Halmy László* gimnáziumi igazgatónál, ugyszintén *Löcherer Andor* egyesületi tikárnál. Egyesületi tagok 1 ft 80 krért, nem egyesületi tagok 2 forintért szerezhetik meg.

(Jäger-íngék diadala.) Az 1886. évi párisi iparműkiállításán a Benger W. és fia cég Bregenz és Stuttgartban, kik a Jäger-féle gyapju íngék gyártását alapították, arany éremmel lettek kitüntetve. Tagadhatatlan, hogy egy ily kitüntetés a franciák részéről német és osztrák gyártmányért előre is biztosít bennünket a fenti cég gyártmányainak jószágáról.

(A „Pesti Hirlap”-ot), mely kétségbenvonhatlanul a legtartalmasabb lap, ajánljuk a magyar olvasóközönség figyelmébe, annál is inkább, mert a világhírű francia regényíró *Zola Emil* legújabb regényét, mely april hó elejétől kezdve „La Terre” (A föld) cím alatt a „Gil Blas” párisi napilap tárcájában fog megjelenni, a „Pesti Hirlap” e francia lappal egyidejűleg fogja közölni, a jövő évnegyeden át. Hogy a „Pesti Hirlap” minden száma a legérdekesebb és változatosabb közlemények tárháza, azt — tekintve a lap közkeveltségét és nagy elterjedését — mondanunk is fölösleges. Egyszerűen utalunk ama körülményre, hogy rendes heti zene-melléklete s négy mellék-lapja (Házi Tanácsadó, Gazdasági Ujság, Kertészeti Ujság, Tanügy) unikummá teszik a magyar napisajtó terén s bár naponként 16 oldalon és már fölvgva jelenik meg, oly rotációs gépen kiállitva, mely óránként 15—20 ezer példányt nyom ki, ára mégis a legmérsékeltebb: egy óra 1 ft 20 kr, negyedévre 3 ft 50 kr, mely előfizetési összeg a „Pesti Hirlap” kiadóhivatalához (Budapest, nádor-utca 7. szám) küldendő, honnét levelező-lapon kifejezett óhajra mutatószámokat is küldenek egész hétig, ingyen és bérmentve.

(Keresztény Magyarország) címmel f. hó 3-ától kezdve Budapesten, (IV. kerület, Ferenc J zsef rakpart 16. szám, földszint) *Clair Vilmos* szerkesztésében új társadalmi és közgazdasági hetilap kezd meg pályafutását. Programja a lap címe. Küzdeni fog a keresztény valláserkölcsök, a keresztény társadalom és keresztény töke érdekében. Vezércikkeit ismert nevű országgyűlési képviselők, publicisták, tárcacikkeit irodalmunk és művészetünk jelesei fogják írni. Állandóan és könyvalakban közölni fog egy-egy érdekesítő társadalmi regényt s adoma gyűjteményt. Előfizetési ára egy hónapra 35 kr, egy évre 4 ft. A mutatószám hiven illusztrálja a programot; tartalma gazdag és válogatott. Ajánljuk olvasóink pártoló figyelmébe.

A „Budapesti Hirlap” (szerkesztők és kiadó-tulajdonosok Csukási József és Rákossy Jenő) a legkitűnőbb és legkimerítőbb távirati tudósításokkal szolgál és közvetlen összeköttetésben lévén Európa összes fővárosaival, a mostani válságos időben, leghitelesebben tájékoztatja olvasóközönségét. A kiválóan hazafias szellemben szerkesztett „Budapesti Hirlap”-ot vezércikkei, tárcái, rovatjai, az ország legkedveltebb és legelterjedtebb hirlapjává tették. Előfizetési ára negyedévre 3 ft 50 kr, egy hónapra 1 ft 20 kr. Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapesten, kalap-utca 16. szám.

Egyesületi élet.

Kérelem.

Az országos veres-kereszt-egyesület s.-a.-ujhelyi fiókjának azon t. c. tagjait, kik az 1887-iki 1 ftnyi tagsági díjat még meg nem fizették, tisztelettel kérem, hogy azt vagy az egyesület pénztárosánál, *Mericzay Lajos* urnál, vagy alólírott nál befizetni sziveskedjenek.

S.-a. Ujhely, 1887. március 20.

Chyzer Kornél,
fiók-egyesületi elnök.

Nyilvános nyugtázás.

A március 15-ét S.-a.-Ujhelyben megünnepelt közönség által, *Dongó Gy. Géza* ur hazafias indítványa folytán, a magyar nyelvet és népnevelést Zemplénvármegyében terjesztő egyesület javára össze rakott 16 (tizenhat) ftnak kézhez vételét midőn hálás köszönettel nyugtatom, egyszermind azon hó óhajtatásomnak adok kifejezést, vajha a szép példa vármegyénk társas köreibenél minél előbb s mennél gyakrabban utánzásra találja.

S.-a.-Ujhelyt, 1887. március hó 16-án.

Bydeskúthy Sándor,
egyesületi pénztáros.

Háziasszonyaink figyelmébe.

Ha két háziasszony találkozik, biztosra lehet venni, hogy vagy toalettekről, vagy a háztartásról, a főzésről vagy nyalánkságokról beszélnek. Természetes, hogy magam sem teszek kivételt és pedig annál kevésbé, mert magam is a magyar háziasszonyok céhéhez tartozom és „egyleti hölgy” vagyok. Az ily diskurzusoknál

azt tapasztaltam, hogy a házi asszonyok nagyobb része azon panaszkodik, hogy nem tudnak oly süteményeket, tortákat, szóval nyalánkságokat szerezni vagy készíteni, melyek nem mindennapiak, hanem finomak, pikánsak, kellemesek és — a mi a fődolog — sokáig tarthatók. A legtöbb otthon készülő, vagy a cukrászoknál kapható süteményeknek az a hibájuk, hogy vagy nagyon közönségesek, vagy nagyon éremlyősek, el nem tarthatók, vagy rövid idő alatt kőkeménynyé válnak.

En ez irányban óhajtok tanácsot szolgáltatni a tisztelt háziasszonyoknak és néhány oly süteményt, tortát és nyalánkságot akarok ajánlani, melyek a legjobbak, aránylag a legolcsóbbak és avval a kitűnő tulajdonsággal bírnak, hogy 3—4 hóig eltarthatók.

Nem hiszem, hogy valaki jobb süteményt óhajtana vendégei elé tenni, mint a melyek ő Felsőge a királyné legmagasabb dicséretét kivitták, ki *Pischinger Oszkár* bécsi gyárosnak az általa készített „Pischinger-torta” fölött legmagasabb elismerését nyilvánította. E tortákat a bécsiek a világ legjobb tortáinak nevezik, és ez elnevezést meg is érdemlik. Izük rendkívül finom, könnyen eltarthatók és így nem csoda, hogy e tortákból másfél év óta körülbelül egy negyed millió küldetett szét és pedig nemcsak Ausztria-Magyarországba, hanem a külföldre, sőt Amerikába is. Egy ily torta ára nagyságához képest 1 fttől 2 ft 50 krig emelkedik.

Fölötte praktikus és kitűnő specialitások még a „Pischinger-fánkok”, melyek reánk: háziasszonyokra nézve valóságos jótéteményt képeznek. A sok vesződség és kellemetlenség, mely a fánkok készítésével jár, melyek még gyakran el is romlanak és el nem tarthatók, ezentul megszűnik. Legokosabb egyszerűen 100 Pischinger fánkot rendelni 12 fttért, vagy 50-et 6 fttért és a legizetesebb süteményt kapják, mely akár 3 hóig is eltartható, anélkül, hogy ízét veszítené, vagy elromlanék.

Egy harmadik kitűnő specialitást képeznek Pischingernek „Biscuits Superior”-jai. Ezek a legfinomabb thea és borsütemények, csinos és zárható dobozokban 80 krtól 1 fttig, melyeket ő Felsőge a királyné szintén megdicsért. Nem hagyhatom még felemlítés nélkül a Pischinger-féle „Specialitas-raktárakat” Bécsben *Kertner-Srtasse 42.* és *Taborstrasse 22.* szám alatt és ajánlom mindenkinek, a ki Bécsbe utazik és barátja a finom sütemény-különlegességeknek, hogy e helyiségeket látogassa meg. Nagy választékban találunk itt francia és angol biscuit-ot, bors-thea-süteményt, kétszersütleket és gyermek-tápszert-különlegességeket; a hies karlsbadi ostyákat, melyeket Pischingertől visznek Karlsbadba és onnan hozzák be, mint „Karlsbadi” ostyát, továbbá az ugynevezett „Vafellikat”, tortákat, kitűnő csokoládékat, olajtalanított Cacaoport, bonbonokat, „Fantant”-okat, konfekteket, gyönyörű husvétii ajándékokat, husvétii tojásokat minden képzelhető alakban, selyemből, fából, bonboniereket meglepő választékban, stb. stb.

Meg kell azonban jegyeznem, hogy Pichinger gyártmányait hamisítják és utánozzák is és pedig az áru rovására. A tortáknál tehát csak az tekinthető valódinak, melyen a kereskedelmi törvényszék által bejegyzett vörös védjegy látható. E gyártmányok sokféleségéről és előnyeiről legjobban meggyőződhetik az, a ki Pischinger gyárából (Bécs Brigittenau) egy postacsomag mintagyűjteményt rendel, mely 4 fttől feljebb kapható és a mely a cég gyártmányainak szép és gazdag gyűjteményét — tortát sem véve ki — tartalmazza és árjegyzéket kér. Meg vagyok róla győződve, hogy azok a hölgyek, a kik e kísérletet megtették, a „süteménykérés” fontos (?) ügyében nem jönnek többé zavarba.

Halász Sarolta,

Szerkesztőségi posta.

T. olvasóinkhoz. A „b.-keresztúri emlékszóbor” tárgyában tek. *Karsa Ferenc* ur által írti közleményre tek. *Bajusz József* ur, mint említve volt, hosszabb replikát küldött be szerkesztőségünkhez, melyet, minthogy az abban foglalt politikai célzások kihagyásába cikkiró be nem egyezett társadalmi jellegű lapunkban ki nem nyomathattunk. Kiemeljük mégis belőle azt, hogy a Klapka tábornok fogadtatására évekkel ezelőtt közadakozásból begyűlt 110 fto — e g y s z á z t i z f t o t *Bajusz* ur az érdeklét közönség jóváhagyása reményében szintén felajánlotta az emlékszóbor költségeire!

H. B. Abara Jövő számunkig megvárakoztatjuk. „Rási Borena”, „Még egy én is megyek”, „Barátom névnapjára”, „Márc. 15.”, „Az én szerelmes levelém” című versek nem közölhetők.

„Zuárd” fiának — S.-Patak. Örömmel fogadtuk. A visz ontlátásra!

F. B.-nak K.-Helmecc. Mindig örömmel szolgál veled találkozunk. Üzenet? Hiszen minden számunk az; de te eddig még nem szólottál arról semmit, ha megelégedésedre írunk-e a tollal, melyetkezünkbe hagyatl. A régi évfolyamokat, itt bent, megtekintheted. „Tárcánk” rendelkezésedre áll!

Felelős szerkesztők:

PAYZSOSS ANDOR és HORVÁTH JÓZSEF

Főmunkatárs: **DONGÓ GY. GÉZA.**

Kiadótulajdonos: **ÖZV. BORUTH ELEMÉRNÉ.**

Első zemplénmezei honi bútor-csarnok megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy **folyó évi április hó 1-től** kezdve a főtéren (Mattyasovszky-féle házban) egy a fenti czim alatt kereskedel mileg bejegyzett és dúsan berendezett

BÚTOR-RAKTÁRT

nyitok, mely egyidejűleg **asztalos- és kárpitos-műhelylyel** lesz egybekötve, hol is minden szakba vágó munkák a legjutányosabb áron lesznek kaphatók. Munkásaim és butoraimat a budapesti asztalos- és kárpitos műipar-műhelyből szereztem be, magam pedig a fővárosban szintén folyton e szakban működtem; ezen előnyök azon kellemes helyzetbe juttatnak, hogy a n. é. közönség kívánalmait minden tekintetben kielégíthetem és főtörekvésem oda fog irányulni, hogy nagyrabecsült vevőimnek a legizlésteljesebb munkát szolgáltassam ki. — Ezenkívül még egy

tükör- és kép-raktárt

is berendeztem, hol a legfinomabb arany- és politurozott keretű tükrök és képek kaphatók. Dúsan és izlésteljesebben összeállított raktáramat egyidejűleg **zárda-utca 610. szám alatt** rendeztem be, melynek megtekintésére a n. é. közönséget tisztelettel meghívom. Ha esetleg a raktár zárva van, kérérik a t. cz. közönség engem **Wilhelm H.** ur ruhakereskedésében fölkeresni.

A n. é. közönség pártfogását tiszteletteljesen kérve, maradtam
S.-a.-Ujhely, 1887. február hó 4-én

alázatos tisztelettel

JAKOBOVITS ARMIN.

Sirkövekre feliratok vésése és aranyozása

SIR-EMLÉK-KÖVEK NAGY RAKTÁRA.

BURGER ADOLFNÁL

S.-A.-UJHELYT

Főtcszán, a „Vörös ökör” vendéglő épületében.

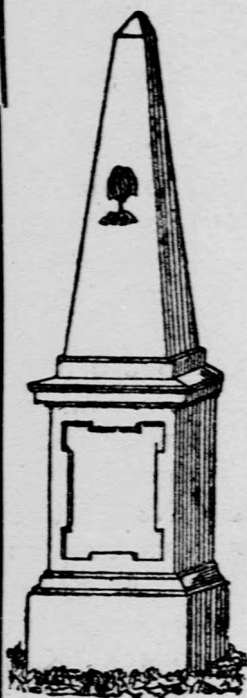
MINDEN IDŐBEN

nagy választékban tartok s kívánatra felállítok

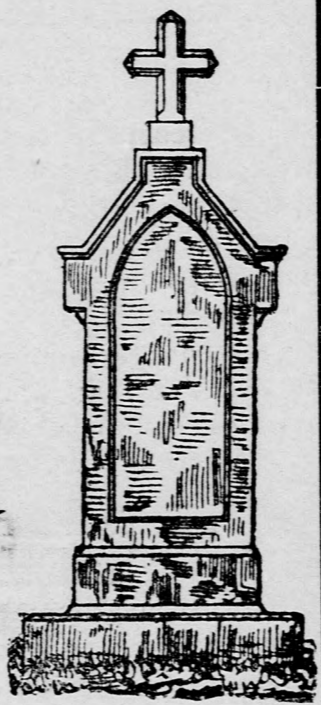
POROSZ SZÜRKE MÁRVÁNY,

VÖRÖS MÁRVÁNY

és homokkő sarkövet.

Sirkövek újbóli tervezése

Juhányos áron készítenek.

Sürgőnczim:
Burger Adolf S.-a.-Ujhely.

Tisztelettel
BURGER ADOLF
vállalkozó.

Kívánatra képes árjegyzék megtekintésül bérmentve küldetik.

Schlick-féle vasöntőde és gépgyár-

részvény-társaság Budapestben,

Központi iroda: VI. Váci körút 57. — Gazdasági géosztály: Külső váci-ut 1696 — 1699.

Ajánlja kitűnő szerkezetű **GŐZSEPLŐ KÉSZÜLETEIT**, szén, fa és szalmafütésre; szegces rendszerű **JÁRGÁNYSEPLŐIT** tisztító-készülékkel, zsakolóval vagy anélkül, **gabona tisztító-rostait** (Baker és Vidats-rendszer) továbbá legjobbaknak bizonyult **szabadalmazott Schlick-féle 2-ös és 3-as ekéit** — árak 58 frttól kezdve — **szab. Schlick-féle mélyítő-ekéit** kiemelő szerkezettel, mélyítő-ekéit önzetékkel (Sack után), **Eredeti Schlick- és Vidats-féle egyvasu ekéit.**

Legujabb szabadalmazott sorvetőgépek.

Ezenkívül készletben vannak: Egyes és kettős **örölmalom** „Little Giant” csöves tengeri darálók, tengeri morzsolók, takarmány-készítő gépek, olajsajtók stb. Gyárunkban működésben láthatók: a legujabb saját rendszerű **ramie, kender- és lentörő- és tisztító-gépek** rendkívüli mennyileges és minőleges munkaképességgel.

4-6 **Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.**

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. czikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szerencsi kir. járásbírósa 594/p. 87. számú végzése által Brody Fülöp javára Alter Jónás mint Alter Ignác hagyatékának kezelője ellen 593 frt 17 kr. tőke, ennek 1887. év február hó 15. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 16 frt perkötség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 325 frt 7 kr-ra becsült bolti vegyes cikkekkel álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 764-ik/P. 1887. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Szerencsen a bolthelyiségben leendő eszközzésére **1887-ik évi április hó 4-ik napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladtni fognak.

Kelt Szerencsen, 1887. évi márczius hó 13 ik napján.
Hegymeghy László,
kir. bir. végrehajtó.

Három darab egész jó állapotban lévő szabadalmazott **HOWARD-féle hármaseke**, ugyszintén egy alig használt **BACKER-féle szelelő rosta** és egy **trieur** eladó **BEHYNA TESTVÉREKNÉL** Sátoralja-Ujhelyt.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. járásbírósa 518., 689. és 932/86. számú végzésével Saphir Mózes sárospataki, Pollák Mór miskolci és Oppenheim Siegfried troppai lakos felperesek részére Saphir Lázár sárospataki lakos alperes ellen 600 frt, 42 frt 94 kr. és 32 frt 49 kr. s jár. erejéig elrendelt bizt. és kiel. végrehajtás folytán nevezett alperestől Sárospatakon 1887. évi január 25-én, február 13-án és 15-én lefoglalt s 484 frt 20 kr-ra becsült ingóságokra a s.-a.-ujhelyi kir. járásbírósa 953. 1011. és 1014/87. sz. kiküldő végzése folytán az árverés elrendeltetvén, annak a helyszínén vagyis Sárospatakon leendő megtartására határidőül 1887. évi márczius hó 23-ik napjának délutáni 3 órája tűzték ki, a mikor a bíróság lefoglalt bolti árucikkek, szobai butorok s egyéb különféle ingóságok az 1881. 60. t. cz. 107. és 108. §§-ai szerint a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adtni.

Felhivatnak egyuttal mindazok, a kik a lefoglalt tárgyakra elsőbbséggel bírnak, miszerint elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdése előtt szóval vagy írásban alulírt végrehajtónál az 1881. 60. t. cz. 111. §-a értelmében a különbeni következmények terhe alatt bejelenteni el ne mulasztják.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1887. évi márcziushó 12. napján.

Olehváry Béla,
kir. bir. végrehajtó

TK. 200. sz.
1887.

Árverési hidetményi kivonat.

A szerencsi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az államkincstár végrehajtónak Czeglédy György és Mihály végrehajtást szenvedő elleni 36 frt 95¹/₂ kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a szerencsi kir. járásbírósa) területén lévő Mád város határában fekvő, a mádi 102. sz. tjkvben felerészben Czeglédi György, másik felében a végrehajtás alatt nem álló Teleszensky Juliánna nevére felvett 115. hr. sz. 123. ó. i. belsőségre tekintettel az 1881. évi LX. t. cz.-re egészen 160 frt becs-, ugyanazon telekjegyzőkönyv 1615. hr. sz. a. szőlőre 70 frt becs- szinte az 1881. évi LX. t. cz.-re tekintettel egészen, és a mádi 1047. sz. tjkv 2209. hr. sz. a. felvett szőlőre 260 frt becs- és ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi márczius hó 24-ik napján d. e. 10 óraker Mád város házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 10 frt, 7 frt, 26 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság Szerencsen, 1887. évi január 27-én.

Kiss György,
kir. aljbíró.

109. sz.
1887. v. k.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék 2458/86. számú végzésével a szegi gőzmalom részvénytársaság felperes részére Kresch Ignác büd-szentmihályi lakos alperes ellen 1000 frt tőke, ennek 1885. november 30-ától járó 6% kamatai s jár. erejéig kézi zálogul szolgáló ingóságokra a s.-a.-ujhelyi kir. járásbírósa 714/87. sz. kiküldő végzése folytán az árverés elrendeltetvén, annak S.-a.-Ujhelyben a városházánál leendő megtartására határidőül 1887. évi márczius hó 31-ik napjának délutáni 3 órája tűzték ki, a mikor is a büd-szentmihályi népbank és takarékpénztár 334, 219, 218, 220, 221, 317, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 477, 429, 419 és 418. számú 20 drb részvény 3—20 számig terjedő szelvényekkel ellátva egyenkint 50 frt, összesen 1000 frt névértékben az 1881. 60. t. cz. 107. és 108. §§-ai szerint a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adtni.

Felhivatnak egyuttal mindazok, a kik a fentebb elősorolt részvény és szelvényekre elsőbbséggel bírnak, miszerint elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdése előtt szóval vagy írásban alulírt végrehajtónál az 1881. 60. t. cz. 111. §-a értelmében a különbeni következmények terhe alatt bejelenteni el ne mulasztják.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1887. évi márczius hó 17. napján.

Olehváry Béla,
kir. bir. végrehajtó.

Oszták ipar Bregenzben.

WOLL-REGIME.
Grösser Schutz gegen Käthe u. Hitze
sindi.
Benger's
allein echte
Normal-Unterkleider.
Prämirt mit 5 goldenen Medaillen.
Illustrirte Kataloge gratis.
Alleinig von Prof. Dr. G. Jaeger concessionirt
W. BENDER SÖHNE, BREGENZ.
S.-a.-Ujhely részére egyedüli foraktár Schön Sándor urnál.

HIRDETÉS.

A „**Bécsi biztosító társaság**“ és a „**Bécsi élet- és járadék biztosító intézet**“ alólirott magyarországi fiókigazgatósága által hazánk egyes főbb városaiban már kötvénykiállítási joggal felruházott főügynökségek is felállítván, tudatjuk, miszerint főügynökül

Miskolczon: Török Aladár urat,

Debreczenben: Simonffy Sámuel kir. tanácsos urat,
Aradon: Assael A. Ábrahám urat,
Pozsonyban: Mihályi T. E. ipar- és keresk. kamarai elnök urat,
Sopronyban: A soproni építő- s földhitel-bank részv. társulatot,
Temesvárott: Redl testvér urakat,
Nagy-Becskereken: Hirtenstein és Reiner urakat,
Szegeden: Tóth Pál urat

nyertük meg, felkérjük a t. biztosító közönséget, hogy ugy tűz-, jég- és szállítmányi, valamint életbiztosítási ajánlataikkal társulatunkhoz, esetleg illetékes főügynökségünkhez fordulni és minden kívánalomnak megfelelő társaságunkat bizalommal felkeresni sziveskedjék.

Fent czimzett társulataink, míg egyrészt tekintélyes tőkéjeik által is már teljes biztosítékot képesek nyújtani az elfogadott kockázatokért, másrészt előnyös díjtételei versenyképessé teszik minden eddig hazánkban működő biztosító-társulattal szemben; mitöb az életbiztosítási üzletágban oly előnyös kombinációkat vett fel díjtáblázataiba, melyek a biztosító közönség minden várakozásainak megfelelnek.

Társulataink elvül tűzvén ki továbbá, hogy bekövetkező szerencsétlenségek esetén a károk gyors, pontos és igazságos rendezésére lelkiismeretesen gondot fog fordítani, reméljük, miszerint a t. biztosító közönség egész bizalommal fogja felkeresni ajánlataival társaságainkat, mi pedig igyekezni fogunk az irányunkban tanusított bizalmát mindenkor teljes mértékben kiérdemelni.

Ugyanez alkalommal felkérjük végül a kör- s községi jegyzőket, néptanítókat, iparosokat, kereskedőket, valamint a kisebb birtokos urakat, kik helyben, vagy hazánk tekintélyesebb helyein s községeiben, társulatunktól ügynökséget vállalni hajlandók, hogy ezek elnyerése végett levélileg hozzánk, esetleg fentebb irt főügynökségünkhez fordulni sziveskedjenek.

TISZA LÁSZLÓ,

igazgató.

ÁGOSTON JÓZSEF,

vezértitkár,

A s.-a.-ujhelyi főügynökség vezetése Pollacsek Ignác és Ferencz urakra bízott.

Legjobb asztali- és üdítő-ital.

Hazánk legkedveltebb
savanyuvize

A MOHAI **ÁGNES** FORRÁS,

mely nemcsak a polgári körökben kedvelt, de utat tört magának a felsőbb és legfelsőbb körökben is.

Ó fensége

József főhcg. és ő felsége Milán szerb király
asztalán rendes italul szolgál.

Konstantinápolyban, Alexandriában, legközelebb Fiumében is ép
ugymint hazánkban általánosan a kolera megbetegedés ellen praeservatív
gyógyszernek bizonyult.

Friss töltésben az ország minden gyógyszerárában,
fűszerkereskedésében és vendéglőjében kapható.

Országos főraktár

ÉDESKUTY L.

m. kir. és szerb kir. udvari ásványviz-szállítónál
BUDAPESTEN, Erzsébet-tér 7. sz.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Sátoralja-Ujhelytt kapható: Kormos Gyula, Szentgyörgyi Vilmos
Behyna testvérek és Malártsik György urak kereskedéseikben.

Kitűnő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Az 1886-ik évi elszáll. 2.000.000 palaczk.

A ki kétségben van a felett,

hogy a hirlapokban feldicsért gyógyszerek közül melyiket használja betegsége ellen, az írjon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetnek Lipésébe s kérje a „**Betegbarát**“ czimű röpiratot. E könyvecskében nemcsak a **legjobbakkal bizonyult háziszerek** vannak részletesen ismertetve, hanem

betegségekről szóló jelentések

is olvashatók. E jelentések mutatják, hogy igen sok esetben egy egyszerű háziszert is elegendő arra, hogy még a látszólag gyógyíthatatlan betegség is szerencsésen elháríttassék. Ha a betegnek a megfelelő gyógyszer rendelkezésére áll, akkor még súlyos baj esetén is gyógyulás várható, s ez okból egyik betegnek sem kellene a „**Betegbarát**“ megrendelését elmulasztani. E figyelemreméltó könyvecske segítségével sokkal könnyebben választhatja meg a szükséges gyógyszert. A röpirat megküldése a megrendelőnek **költsége nem kerül.**

Kapható S.-a.-Ujhelyben: KINCSESSY PÉTER és ZLINSZKY JÓZSEF gyógytárában valamint a főraktárnok TÖRÖK JÓZSEF gyógytárában Budapesten.

Tk. 146. sz.
1887.

Arverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Reinicz Mózes végrehajthatónak Ladányi János mint Ladányi Teréz gyámja végrehajtást szenvedett elleni 125 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyéből kifolyólag a tokaji kir. járásbírószág területén lévő Tarczalon fekvő, a tarzali 256. sz. tjkvben 1349. hr. sz. a. foglalt ingatlanra egészben 155 frt, az 1724. hr. sz. a. foglalt ingatlanra egészben 146 frt, a 3941. hr. sz. a. foglalt ingatlanra egészben 69 frt, a tarzali 825. sz. tjkvben a 3181. hr. sz. a. foglalt ingatlanra egészben 107 frt, a tarzali 528. sz. tjkvben az 1292. hr. sz. a. foglalt ingatlanra egészben 21 frt, az 1462. hr. sz. a. foglalt ingatlanra egészben 364 frt, a 4224. hr. sz. alatt foglalt ingatlanra egészben 88 frtban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi április hó 1-ső napján déli-eltől 9 órakor Tarczal városházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881-ik LX-ik törvény-cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. év nov. hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a tokaji kir. járásbírószág mint tkvi hatóságnál Tokajban, 1887. évi január hó 28-ik napján.

Sill Henrik,
kir. aljbíró.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS BORÚTH ELEMÉR

HÁTRAHAGYOTT MŰVEIRE.

BORÚTH ELEMÉR neve egyike a legjobb hangzású neveknek újabb költői irodalmunkban. Mintegy három évtized előtt föl első műveivel, melyekből meleg kedély, élénk tűzü fantázia s mindezek felett törül metszett igazi magyarság szól hozzánk. Leíró költeményei, a haza meleg szeretetétől áthatott ódái az irodalmi körök figyelmét és méltatását vonták magukra; míg népdalai, melyeket elsőrendű zeneköltők zenésítettek meg, igazi mesterkéletlen hangjukkal a nép közé találtak utat maguknak

S.-A.-Ujhelyt, 1887. márczius hó 1.

Payzsoss Andor és Horváth József,

a „Zemplén” felelős szerkesztői.

s csakhamar egyaránt meghonosodtak a kunyhókban és palotákban. A hatvanas évek költői közt alig van egy is, ki jobban színezte volna a nép gondolkozasmódját, közelébb tudott volna férközni lelkületéhez s igazabb kifejezést adott volna érzelmeinek. E költeményeknek csak egy része jelent meg a költő életében; teljes gyűjteményük Borúth hátrahagyott művei közt lát először napvilágot.

Az általunk közrebocsátandó munkálatok azonban nemcsak a mély érzelmű költőt, hanem az élénk tollu tárczaíró, a jóízű humoristát s a finom érzékű szemlélőt is megismertetik az olvasóval, amennyiben Borúth műveinek egyik kötetét

prózaí dolgozatai fogják betölteni. Ez a kötet, mely szellemének sokoldalúságát van hivatva élénk tüntetni, egyuttal maradandó emléke és tükre lesz közpályájának, mely a társadalmi jólét, fölvilágosultság, közművelődés és anyagi gyarapodás emelésére volt szentelve.

Meg vagyunk róla győződve, hogy az irodalomnak teszünk szolgálatot, midőn immár elköltözött barátunk szellemi hagyatékát — a költő-író arcképével és életrajzával kiegészítve — a nyilvánosság elé bocsátjuk, s ez a meggyőződés indít minket arra, hogy Borúth hátrahagyott munkáit a művelt magyar közönség figyelmébe s meleg érdeklődésébe ajánljuk.

Dongó Gy. Géza,

a „Zemplén” főmunkatársa.

A KIADÓ SZAVA.

A fent elmondottakhoz nekem kevés hozzáadni valóm van. Néhai férjemnek sajtó alá rendezett irodalmi hagyatékát (költemény és próza) két kötetben, dísz- és közönséges példányokban fogom a nyilvánosságnak átadni. Ezen irodalmi vállalatomban nem az üzleti érdek, hanem a felejthetetlen férjem emléke iránti kegyelet lebegvén szemem előtt: a kötetenként

20—22 nyomtatott ívnyi terjedelmű munkának előfizetési árát a lehető legalacsonyabbra teszem; midőn a *díszpéldányokét fűzve együttesen 3,-, a közönséges példányokét pedig 2 forintban* állapítom meg.

E műhöz díszablák is kaphatók lesznek.

Saját könyvnyomdám lévén, a mű ízléses előállítására különös gond fog fordíthatni.

Az előfizetési pénzeket postai útványokon s lehetőleg f. évi április hó végéig reám címelve kérem megküldeni.

Gyűjtőknek minden tíz előfizető után egy tisztelet-példánnyal szolgálunk.

A nyár folyamán e munkák elhagyják a sajtót s az előfizetőknek bérmentve fognak szétküldetni.

S.-A.-Ujhelyt, 1887. márczius hó 1.

Érv. Borúth Elemérné,

a „Zemplén” lap- és nyomda-tulajdonosa.

FLEISCHER ÉS TÁRSA

gépgyára és vasöntője **KASSÁN** eperjesiút 6-ik szám.

Ajánlunk a t. gazdaközönségnek a tavaszi idényre szükséges gépeket, nevezetesen **szilárdan szerkesztett, könnyű sorvető és szórvető gépeket,**

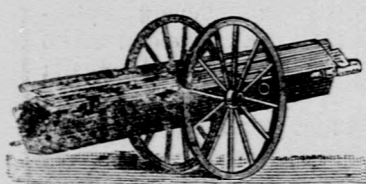
ekéket és boronákat,

hengereket, lókapákat stb. továbbá

Baker- és magtár-rostákat,

mely gyártmányainknak gépgyárunkban

állandóan jelentékeny készletét tartjuk.

Szállítunk továbbá saját gyártmányu s legjobb szerkezetű szeszgyár és malomberendezéseket, gőzgépeket és gőzkazánokat, házi és egyéb szivattyukat, olajsajtókat és olajmag-pörkölőket, stb.

Elhasznált gépek, különösen

GŐZMOZGONYOK és GŐZCSÉPLŐK

pontos átigazítását és kijavítását legjutányosabban eszközöljük.

Gyártmányaink képes jegyzékét b. kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.

8348.

p. 886.

Hirdetmény.

Alólirott kir. törvényszék közzé teszi, hogy a magy. kir. kincstári jogügyek igazgatóságának kérelmére, néhai Ambrózy Antal volt tokaji kir. közjegyző biztosítéka ellen az 1874. évi XXXV. tcz. 44. §-ában előirt eljárás folyamatba tétele elrendeltetett.

Felhivatnak tehát mindazok, kik a közjegyzői biztosítékra az 1874. évi XXXV. tcz. 173. illetve 1886. évi VII. tcz. 40. §-nál fogva törvényes zálogjoggal bírnak, hogy a jelen hirdetménynek a hivatalos lapban első megjelenésétől számítva három hó alatt követeléseiket ezen kir. törvényszéknél annál bizonyosabban bejelentésük, mert különben azok tekintetbe vétele nélkül fog a biztosíték kiadása iránt intézkedés tétetni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszéknek 1886. december 24-én tartott üléséből.

Rácz,
jegyző.

Hammersberg,
elnök.

S.-a.-Ujhelyt, Nyomatott a „Zemplén” gyorsajtóján.

3805.

á. 87.

Árverési hirdetmény.

Hartstein Bernáth elleni birói árverésen zemplénmegyei közsös árva-pénztára tartalék alapja javára megvásárolt s az örösi 248. sz. tjkvben foglalt I. 1—3. és 18. sorszámok alatti bel- és külingatlanságból álló nemesi birtok nyilvános árverésen leendő eladatása a rajta levő feles vetéssel együtt következő feltételek mellett rendel-
tetik el:

1-ör. Az árverés Örös községében a község-házánál 1887. évi április hó 14-én d. e. 9 órakor Pekáry Gyula árvaszéki ülnök által fog megtartatni.

2-ör. A kikiáltási ár 16000 ft, melynek 10% bánatpénzül leendő. Ez összegben aluli ajánlatok el nem fogadotnak.

3-ör. Az árverési eljárás gyámhatósági jóváhagyása után vevő féllel az örökadásvételi szerződés meg fog köttetni.

4-er. A vételárból — a bánatpénz betudásával 5000 ft, a szerződés megkötése alkalmával lesz kifizetendő, a hátrálékos vételár azonban 6% kamatjával 15 év, esetleg a módosítás alatt álló megyei szabályrendelet megerősítése esetén 30 év alatt félévenkénti arányos részletekben törleszthető. Az esedékes időközi kamatok félévenként január és július hó 1-ső napjain előlegesen fizetendők pontosan, nem fizetés esetén a kamat után késedelmi kamat számíttatik.

5-ör. Vevő a szerződés megkötése után az ingatlanságnak azonnal birtokába lép, huzza azon naptól kezdve annak minden hasznát, de viseli is az utánna járó mindennemű közterheket. A tulajoni jog telekkönyvi bekebelezése azonban csak akkor lesz eszközölhető, ha vevő a vételár $\frac{1}{3}$ -ad részét kifizette, de akkor is a vételár hátrálékos $\frac{1}{3}$ -ad része a tulajoni joggal egyidejűleg jelzálogilag a megvett ingatlanra be fog kebelezeteni.

6-ör. Ha vevő fél a szerződési feltételeknek bármily tekintetben eleget nem teend, a szerződés Zemplénmegye árvaszéke mint eladó fél részéről azonnal felbontható.

7-er. Vevő magát minden felmerülhető peres kérdésben a szabadon választandó sommás birói eljárásnak aláveti.

Kelt Zemplénvármegye árvaszéke S.-a.-Ujhelyben 1887. márc. hó 10-én tartott üléséből.

Payzsoss Andor,

árvaszéki elnök.

—1